

GŁOS WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945
● Nr 275 (10 148)

Poznań, czwartek 2 grudnia 1976

Cena 50 gr
● Wyd. AB

Święto Laosu

Depesza z Polski

Z okazji święta narodowego Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, przypadającego w dniu 2 bm., I sekretarz KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Edward Gierk, przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński i prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz wystosowali depeszę gratulacyjną do prezydenta Laosu Souphanouvong i sekretarza generalnego KC Laotańskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej, premiera rządu Laosu Kaysone Phomvihane. (PAP)

Gratulacje dla Federacji Emiratów

Z okazji święta narodowego Federacji Zjednoczonych Emiratów Arabskich, przypadającego w dniu 2 bm., przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński wystosował depeszę gratulacyjną do prezydenta Federacji szejka Zayed Bin Sultan al-Nihyana. (PAP)

E. Paukšta prezesem WTK

Dorobek społecznego ruchu kulturalnego

W sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu obradowała wczoraj VII Wielkopolska Konferencja Kulturalna, w której uczestniczyli delegaci stowarzyszeń regionalnych województwa poznańskiego, przedstawiciele środowisk twórczych i naukowych, zakładów pracy, organizacji młodzieżowych oraz reprezentanci społeczno-kulturalnych towarzystw województw: kaliskiego, konińskiego i leszczyńskiego. Obecny był także sekretarz KW PZPR w Poznaniu — Bogdan Gawroński.

Konferencja dokonała podsumowania osiągnięć — inspirowanego i organizowanego przez Wielkopolskie Towarzystwo Kulturalne — ruchu kulturalnego w okresie minionych dwóch lat. W referacie programowym, wygłoszonym przez wiceprezesa WTK, wicewojewodę poznańskiego — Romualda Zysnarskiego oraz w szerokiej dyskusji określono nowe formy i treści służące rozwojowi kultury w województwie poznańskim.

Wyrazem uznania dla działalności Towarzystwa było przyznanie mu honorowej odznaki „Za zasługi w rozwoju województwa

poznańskiego”. Prezesowi usłupającego zarządu, znanemu i cenionemu działaczowi społeczno-kulturalnemu, wiceprzewodniczącemu WRZZ — Jerzemu Męczeniowskiemu wręczono Nagrodę Główną WTK. Doroczną nagrodę WTK otrzymał prof. Stanisław Tesseyre — rektor PWSSP w Poznaniu. Świadectwem uznania były również odznaki „Za zasługi w rozwoju województwa poznańskiego”, honorowe odznaki miasta Poznania oraz nagrody i dyplomy honorowe Ministra Kultury i Sztuki wręczone wielu zasłużonym działaczom.

Zabierając głos w dyskusji, sekretarz KW PZPR w Poznaniu wysoko ocenił ideowo-polityczne i artystyczne walory społecznych działań kulturalnych i zasługi WTK w realizacji programu rozwoju kultury w województwie poznańskim oraz przyjętej w maju br. przez Egzekutywę KW PZPR uchwały określającej zadania i kierunki kulturalnych działań w latach 1976—1980. W podjętej na Konferencji uchwale zawarto nowe zadania Towarzystwa, m. in. kontynuowanie i rozwijanie wartości kulturowych mających szeroki zasięg społeczny oraz współdziałanie w tworzeniu nowego modelu społecznego ruchu kulturalnego w regionie wielkopolskim (proponującą ze strony WTK jest Międzywojewódzka Rada Stowarzyszeń Kulturalnych).

Uczestnicy Konferencji dokonali wyboru nowego zarządu oraz prezydium WTK. Przewodniczącym został znany pisarz i działacz — Eugeniusz Paukšta. Wniesiono także merytoryczno-organizacyjne poprawki do statutu Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego. (kos)

Obraduje V Plenum KC PZPR

O konsekwentną realizację społeczno-ekonomicznego programu VII Zjazdu PZPR o wyższą efektywność gospodarowania

1 grudnia o godzinie 10-tej rano rozpoczęło obrady w Warszawie V Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Porządek dzienny przewiduje: referat Biura Politycznego KC „O konsekwentną realizację społeczno-ekonomicznego programu VII Zjazdu PZPR, o wyższą efektywność gospodarowania”, sprawozdanie delegacji partyjno-państwowej PRL z wizyty przyjaźni w Związku Radzieckim oraz dyskusję.

Obrady otworzył I sekretarz KC PZPR — Edward Gierk. Po referacie Biura Politycznego KC wygłoszonym przez I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka rozpoczęła się dyskusja.

Referat „O konsekwentną realizację społeczno-ekonomicznego programu VII Zjazdu PZPR, o wyższą efektywność

gospodarowania zamieszczamy na str. 2 i 3.

Jako pierwszy głos zabrał z-ca członka Biura Politycznego KC PZPR, wicepremier, przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — Tadeusz Wrzeszcz.

W dalszym ciągu dyskusji na V plenum KC PZPR głos za bierali: członek KC, sekretarz KW PZPR w Katowicach — Zdzisław Legowski; członek KC, zastawiacz w Zakładach Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu — Stanisław Zieliński oraz członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR — Bolesław Koperski.

Z kolei w dyskusji na V Plenum KC PZPR wystąpili: członek KC, instruktor produkcji w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór” — Janina Machnio oraz członek KC, I sekretarz KW PZPR w Bydgoszczy — Józef Majchrzak.

Jako ostatni przed przerwą głos w dyskusji na V Plenum KC PZPR zabrał członek KC, I walcownik hut „Warszawa” Szymon Chybił.

Po przerwie głos w dyskusji na V Plenum KC PZPR zabierali: zastępca członka KC i sekretarz KW PZPR w Suwałkach — Zbigniew Białecki, członek KC, dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN — Tadeusz Jaroszewski oraz zastępca członka KC PZPR, wicewojewoda leszczyński — Ewa Szalańska.

Jako kolejny mówcy głos na plenum KC PZPR zabrali: członek KC, I sekretarz KW PZPR w Kielcach — Aleksander Zarajczyk, wojewoda gorzowski — Stanisław Nowak oraz członek KC, I sekretarz KW PZPR we Wrocławiu — Ludwik Drożdż.

krótko

Plenum WSPR

W środę rozpoczęło się plenum Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej (WSPR). Jego uczestnicy omawiają m. in. aktualne problemy międzynarodowe, projekt planu rozwoju gospodarczego i budżet państwowy WRL na 1977 rok.

Sytuacja w Libanie

W Bejrucie i w innych rejonach Libanu pomyślnie przebiega proces normalizacji sytuacji. Praktycznie na całym terytorium kraju zapewniono warunki bezpieczeństwa. Kolejny etap realizacji planu pokoju przewiduje zdanie broni ciężkiej przez zwalczające się strony w Libanie i utworzenie nowego rządu. Tym problemom poświęcone są wszystkie rozmowy i konsultacje, prowadzone między libańskimi politykami i dowództwem międzyarabskich sił pokojowych. Jak podaje prasa,

Następnymi mówcami na V Plenum KC PZPR byli: członek KC PZPR, członek zarządu Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej „Plebanka” w woj. wrocławskim — Bronisław Antek, zastępca członka KC i sekretarz KW PZPR w Rzeszowie — Leon Kotarba, zastępca członka KC PZPR, wojewoda koszaliński — Jan Urbanowicz oraz członek KC i sekretarz KW PZPR w Szczecinie — Janusz Brych.

Jako ostatni w pierwszym dniu obrad V Plenum KC PZPR głos w dyskusji zabrał członek KC PZPR, kontroler jakości w FSM w Bielsku-Białej — Stefan Góralik.

Łącznie w środę w dyskusji przemawiało 18 mówców.

PAP

Spotkanie przemysłowców i handlowców Polonii

Z inicjatywy londyńskiego klubu przemysłowców i handlowców polskiego pochodzenia odbyło się w Londynie europejskie spotkanie prezesów polonijnych klubów przemysłowców i handlowców. Uczestniczyli w nim prezesi klubów: francuskiego — Jan Zarzycki, RFN — Waldemar Bodora, holenderskiego — Wincenty Dajka, Berlina Zachodniego — Henryk Kluczyk, szkockiego — Wincenty Stepek i brytyjskiego — Adam Szmigielski.

Na spotkaniu omówiono aktualne problemy rozwoju współpracy gospodarczo-handlowej Polonii z Polską, projekt utworzenia polonijnej handlowej izby mieszkanej w Warszawie oraz sprawy organizacji spotkań gospodarczych Polonii w kraju.

W spotkaniu uczestniczył sekretarz generalny Towarzystwa Łączności z Polonią Zagraniczną „Polonia” — Wiesław Adamski. (PAP)

wszystkie partie libańskie wyrażają w zasadzie zgodę na przekazanie broni ciężkiej siłom międzynarodowym.

Nowy rząd Meksyku

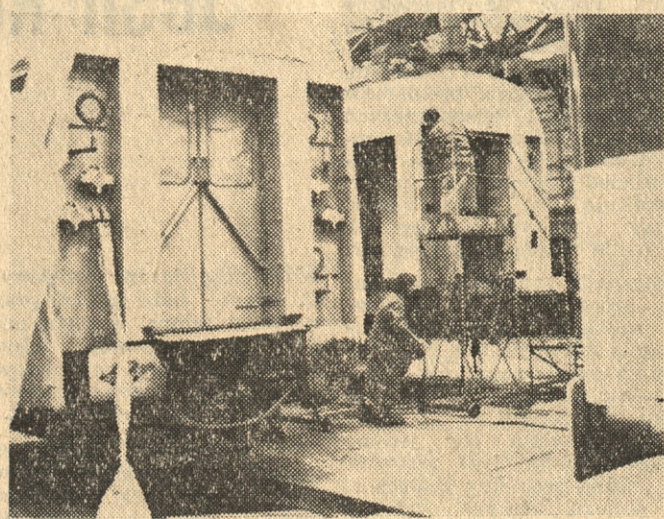
Jose Lopez Portillo na kilka godzin przed rozpoczęciem pełnienia funkcji 60-ego prezydenta Meksyku ogłosił we wtorek skład swego 19-osobowego gabinetu. Stanowiska ministerialne zostały powierzone osobistościom ściśle związanym z kierownictwem Partii Instytucjonalno-Rewolucyjnej sprawującej władzę w kraju od pół wieku.

Za największą niespodziankę uważa się powierzenie urzędu ministra spraw zagranicznych niezbyt znanemu Santiago Roelowi, 56-letniemu prawnikowi i biznesmenowi.

Pomoc dla Turcji

Jak poinformowało w środę biuro prasowe ONZ zainstalowane w Ankarze, dotychczas już 20 państw włączyło się do międzynarodowej akcji pomocy dla ofiar katastrofalnego trzęsienia ziemi, jakie nawiedziło niedawno wschodnie rejony Turcji. 20 samolotów transportowych wylądowało na zaimprowizowanym lotnisku w Van,

Wagony z „Pafawagu“

Załoga Fabryki Wagonów „Pa-fawagu” we Wrocławiu ogłosiła grudniem miesiącem produkcji bezbrakowej. Podjęto też zobowiązania pełnej realizacji zamówień PKP na części zamienne. Postanowiono także w tym roku uruchomić produkcję pasażerskiej jednostki elektrycznej 3-WE.

Na zdjęciu: produkcja wagonów na eksport do Maroka.

CAF — fot. Wołoszczuk

Dzisiaj posiedzenie Sejmu PRL

2 bm. po południu zbiera się Sejm PRL. Na porządku dziennym pierwsze czytanie projektów uchwał: o pięcioletnim narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1976—80 i o narodowym planie społeczno-gospodarczym na rok 1977 oraz ustawy budżetowej, które w imieniu rządu zostaną przedstawione Izbie.

Określone w tych dokumentach zadania i priorytety na okres 5 lat wysuwają na czoło politykę stałej poprawy warunków życia społeczeństwa — w drodze rozwoju produkcji materialnej i poprawy jakości pracy. Zakłada się m. in., że do 1980 r. płaca realna ma wzrosnąć o 16—18 proc.

Do węzłowych zadań przyszłości należy rozwijanie produkcji przeznaczanej zwłaszcza na rynek i eksport oraz osiągnięcie dalszego postępu w jakości i efektywności produkcji. Chodzi m. in. o zapewnienie wzrostu dostaw towarów i usług, o ograniczenie występujących okresowo niedoborów i napięć na niektórych odcinkach. W przyszłym roku zakłada się oddanie do użytku ok. 239 000 mieszkań.

Na czwartkowym posiedze-

niu odbędzie się również debata poselska nad rządowym programem rozwoju usług i rzemiosła w 1977 r. i założeniami do 1980 r. Zarówno ilościowy jak i jakościowy rozwój usług ma istotne znaczenie dla dalszej poprawy warunków życia społeczeństwa. Warto wspomnieć, że zgodnie z założeniami na pięciolecie — wartość świadczonych usług powinna zwiększyć się w 1980 r. o ok. 65 proc., w tym usługi bytowe mają wzrosnąć dwukrotnie. (PAP)

Zmarł marszałek Iwan Jakubowski

Komitet Centralny KPZR, Prezydium Rady Najwyższej i rząd ZSRR poinformowały, że we wtorek 30 listopada zmarł wybitny radziecki dowódca, pierwszy zastępca ministra obrony ZSRR, dowódca naczelny Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw-Stron Układu Warszawskiego, dwukrotny Bohater Związku Radzieckiego, marszałek Związku Radzieckiego, Iwan Jakubowski.

I. Jakubowski urodził się w 1912 roku w rodzinie chłopskiej na Białorusi. W latach Wielkiej Wojny Narodowej do wodził oddziałami i związkami taktycznymi, a po wojnie — dywizją pancerną. Był dowódcą naczelnym Grupy Wojsk Radzieckich w Niemczech. Od 1967 r. Iwan Jakubowski był pierwszym zastępcą ministra obrony ZSRR i dowódcą naczelnym Zjednoczonych Sił Zbrojnych Państw-Stron Układu Warszawskiego. I. Jakubowski był członkiem KC KPZR oraz deputowanym do Rady Najwyższej ZSRR przez kilka kadencji.

Nekrolog, w którym podkreślano zasługi Zmarłego dla państwa i Armii Radzieckiej podpisali przywódcy radzieccy

Przedłużenie mandatu ONZ na Wzgórzach Golan

We wtorek w późnych godzinach wieczornych (czasu warszawskiego) Rada Bezpieczeństwa ONZ przedłużyła mandat pokojowych sił ONZ (UNDOF) na Wzgórzach Golan o dalsze 6 miesięcy to jest do 31 maja 1977 r. Zarówno Syria jak i Izrael wyraziły już zgodę na przedłużenie tego mandatu. (PAP)

Centralna akademia z okazji „Dnia Górników“

3 grudnia o 15.55 Polskie Radio i Telewizja w programach I-ych transmitować będą z Warszawy przebieg centralnej akademii z okazji „Dnia Górników”. (PAP)

z ładunkiem lekarstw, koców, namiotów i żywności. Specjalny bank pomocy ofiarom trzęsienia ziemi zebrał dotychczas 18 mln funtów tureckich (ok. 1 mln dolarów).

VI Kongres Medyczny FIR

Z udziałem ponad 220 lekarzy z 22 krajów z całego świata rozpoczął się 30 listopada br. w Pradze VI kongres medyczny Międzynarodowej Federacji Ruchu Oporu (FIR). W obradach uczestniczy również polska delegacja lekarzy, działaczy ZBOWi-u oraz pracowników Zespołu Patologii Wojennej Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce z dyrektorem tej komisji, prof. dr. Czesławem Pilchowskim.

Wichura w Zakopanem

W ciągu ostatniej doby na niektórych terenach Polski panowały silne wiatry, których prędkość dochodziła do 25—30 m/s. W Zakopanem wiatr zaczął słabnąć.

W rejonie nowego Sącza i Zakopanego w wyniku wichury uszkodzonych zostało szereg budynków.

Zakłócenia wystąpiły w komunikacji autobusowej — np. w rejonie Zakopanego niektóre drogi zostały zatrasowane przez powalone drzewa.

Huragan w NRD

W nocy z 30 listopada na 1 grudnia br. w całej NRD wystąpiły sztormy i silne wiatry, których prędkość dochodziła do 25—30 m/s. W Zakopanem wiatr zaczął słabnąć.

W okolicy Neubrandenburga wichura uszkodziła linie wysokiego napięcia, na skutek czego liczące 23 tys. mieszkańców miasto rejonu Waren pozbawione było przez jakiś czas prądu elektrycznego.

Jutrzejszy „GŁOS WIELKOPOLSKI“

ukaze się na 3 dni w obojętności
12 stron

W wydaniu m. in.:

- Przed VII Kongresem Związków Zawodowych — rozmowa z Eugeniuszem Grochalem, wiceprzewodniczącym CRZZ,
 - Kolejna publikacja z cyklu: „Jak to zmienić?”
 - Sylwetka Budowniczego Polski Ludowej, wybitnego chirurga-ortopedy prof. dr. Wiktora Degi,
 - „Gdzieś w Ruhrze” — korespondencja z RFN,
 - „Węgiel w Bogdanie” — reportaż górniczy,
 - Trzeci artykuł z cyklu pt. „Polska jednorodzinna”.
- Ponadto w numerze: ● felietony ● listy czytelników ● humor i rozywka.

krótko

Przedmiotem naszych obrad są projekty planów społeczno-gospodarczego rozwoju Polski na pięcioletnie 1976 — 1980 i na 1977 rok. Są to sprawy kluczowe dla realizacji postanowień VII Zjazdu, dla rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych kraju. W planach społeczno-gospodarczych znajduje odzwierciedlenie program partii, ogniskują one wysiłki ludzi pracy i wytyczają kierunek działania władz państwowych.

Strategia społeczno-gospodarcza, której wyrazem są główne założenia planu pięcioletniego i planu na rok przyszły została opracowana przed sześciu laty, na przełomie 1970 — 1971 roku, zatwierdził ją VI Zjazd partii. Zawiera ona jedną właściwą odpowiedź zarówno na trudne problemy społeczne, w obliczu których staliśmy wówczas, jak i zgodną z potrzebami i aspiracjami naszego narodu wizję rozwoju naszego kraju. VII Zjazd strategię tę dostosował do obecnych warunków i potrzeb oraz zalecił jej konsekwentne kontynuowanie.

Z ogólniejszego punktu widzenia problemy rozwojowe trzeba rozpatrywać w szerszym horyzoncie czasowym niż plany roczne i pięcioletnie. Ze względu na ciągłość polityki społeczno-gospodarczej VI i VII Zjazdu właściwą miarą jest skala całego obecnego dziesięciolecia. Mamy więc za sobą sześć lat realizacji jednolitej strategii rozwoju społeczno-ekonomicznego, za miesiąc wejdziemy w rok siódmy. Jest to okres szczególnie twórczy i owocny. Zajmuje on w dziejach rozwoju Polski Ludowej miejsce wyróżniające się dynamiką wzrostu gospodarczego, zasięgiem postępu technicznego i organizacyjnego, a nade wszystko rozmachem polityki społecznej i pozytywnych przemian w warunkach życia narodu.

W pierwszych latach obecnego dziesięciolecia dokonaliśmy ogromnych wysiłków, aby łagodzić i rozwiązywać nabrzmiałe problemy społeczne. Podnieśliśmy płace wszystkim zatrudnionym w gospodarce społecznej, w pierwszej kolejności najniższej uposażonym. Znacznie zwiększyliśmy stypendia i pensje w szkołach, polepszyliśmy sytuację kombatantów, emerytów i rencistów. Zapewniliśmy poprawę warunków socjalnych w wielu zakładach pracy i w całych gałęziach produkcji. Podjęliśmy też korzystną z punktu widzenia społecznego, ale bardzo trudną dla gospodarki i złożoną w swych ekonomicznych konsekwencjach decyzję o przywróceniu cen podstawowych artykułów żywnościowych sprzed grudnia 1970 roku i przez cały ten okres utrzymaliśmy je na niezmiennym poziomie.

Były to osiągnięcia ważne i cenne. Przyniosły one powściągnięcie odczuwalną poprawę warunków życia ludzi pracy. Nie poprzestaliśmy na tym. Mimo ogromnego postępu osiągniętego w pierwszym ćwierćwieczu Polski Ludowej kraj nasz u progu obecnego dziesięciolecia wciąż jeszcze znajdował się na niebyłym wysokim poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego.

Trzeba więc było odważnie wejść na drogę znacznie wyższego opłacania wzrostu wydajności pracy, a przez pewien czas i w niektórych dziedzinach gospodarki nawet jego nadpłacenia. Przyjęliśmy zatem dynamiczną politykę płac, choć zdawaliśmy sobie sprawę z trudności takiej polityki, a zwłaszcza z tego, iż spowoduje ona szybki wzrost popytu na rynku. Polityka ta przyniosła niepodważalne efekty spo-

łeczno-gospodarcze: zwiększyła aktywność ludzi pracy, przyspieszyła tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rolniej, wpłynęła również na ilościowy i jakościowy wzrost poziomu dostaw towarów rynkowych.

W mijającym sześciolciu trzeba było stworzyć nowe miejsca pracy dla najliczniejszego w dziejach narodu pokolenia młodzieży, dla blisko trzech milionów młodych ludzi. Była to nie tylko konieczność, była to przede wszystkim historyczna szansa naszego narodu. Wykorzystaliśmy tę szansę. Dziś możemy stwierdzić, że problem pracy dla młodego pokolenia i w ogóle problem zatrudnienia został w pełni rozstrzygnięty.

Podjęliśmy i kosztem niemałych nakładów rozwiązyaliśmy — przez długi czas odkładaną — sprawę zrównania uprawnień socjalnych pracowników umysłowych i fizycznych. W sposób istotny zmniejszone zostały różnice między miastem i wsią w podstawowych dziedzinach socjalnych. W realizacji zasady równości praw w ostatnim pięcioletciu osiągnęliśmy postęp porównywalny ze społecznymi konsekwencjami rewolucyjnych przeobrażeń społeczno-ekonomicznych pierwszych lat Polski Ludowej.

Sprawą podstawową było zwiększenie potencjału wytwórczego. Niezbędna była poważna rozbudowa przemysłu węglowego ze względu na jego kluczową rolę w handlu zagranicznym i ze względu na rosnące potrzeby kraju w dziedzinie energetyki i gospodarki ciepłej. Niezbędna zatem była rozbudowa i modernizacja hutnictwa żelaza i stali oraz metali kolorowych. Zadania te podjęliśmy i realizujemy przy wydatnej, wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego. Już pierwszy etap budowy Huty „Katowice”, który zbliża się ku końcowi, zmieni zasadniczo bilans stali.

Równocześnie modernizowaliśmy przemysł przetwórczy, przede wszystkim maszynowy, lekki i spożywczy. Miarą położonych wysiłków jest to, iż na rozwój przemysłu spożywczego wydatkaliśmy w ciągu pięciu lat więcej niż w ciągu całego poprzedniego ćwierćwiecza. Szczególnie wiele wysiłku włożyliśmy w rozbudowę i modernizację transportu, ale wciąż boryka się on ze znacznymi trudnościami i na ich przezwyciężenie trzeba jeszcze poczekać.

Wszystkie przedsięwzięcia w dziedzinie rozwoju kraju i unowocześnienia potencjału gospodarczego podporządkowaliśmy rozwiązywaniu kluczowych problemów społecznych, a przede wszystkim wyżywienia i budownictwa mieszkaniowego.

W wyniku zmian w polityce rolnej, wzrostu dostaw pasz, maszyn rolniczych, materiałów budowlanych, zapewnienia należytej opłacalności produkcji rolnej rodu dzieliśmy aktywność produkcyjną rolników. Pozwoliło to w pomyślnych lub średnich warunkach klimatycznych osiągnąć znaczny wzrost produkcji we wszystkich sektorach rolnictwa.

Do najtrudniejszych należy problem mieszkaniowy. Przez wiele lat poziom ilościowy i jakościowy budownictwa mieszkaniowego był wysoce niedostateczny. Dlatego rozpo-

zienia tego budownictwa, rozwinęliśmy jego przemysłowe formy. Dzięki temu osiągnęliśmy poważne zwiększenie jego rozmiarów, chociaż nie udało się jeszcze skrócić okresu wyzyskiwania na mieszkanie. Mamy jednak perspektywę osiągnięcia tego celu już w nadchodzących latach.

Taka jest skala najważniejszych problemów, które zostały w ciągu tych sześciu lat z inicjatywy partii, we współdziałaniu ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym, Stronnictwem Demokratycznym, w ścisłej więzi z klasą robotniczą, z całym narodem rozwiązane lub zaawansowane z widocznymi i odczuwalnymi rezultatami. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że pomimo wielkiego i budzącego uznanie w świecie postępu, w wielu dziedzinach osiągnięty poziom nie w pełni jeszcze odpowiada rosnącemu potrzebom i oczekiwaniom społecznym. Jesteśmy jednak na słusznej drodze i mamy podstawy, aby osiągać dobre wyniki.

W sumie realizacja strategii społeczno-gospodarczej przyjętej na VI i rozwinętej na VII Zjeździe przynosiła pozytywne efekty. Dźwignęliśmy nasz kraj wzwyż, osiągnęliśmy znaczny wzrost poziomu życia. Podjęliśmy reformę systemu edukacji narodowej. Znacznie lepsza niż uprzednio jest sytuacja socjalna, zdrowotna i kulturalna. Są to efekty oczywiście niepodważalne. Nie mogą im za przeczyci nawet ludzie socjalizmowi niechętni, nawet przeciwnicy naszego kraju.

Istotne znaczenie dla umocnienia socjalistycznych stosunków społecznych i zwiększenia efektywności zbiorowego działania, mają przeprowadzone w ostatnich latach usprawnienia organizacyjne i strukturalne, a zwłaszcza reforma administracji oraz zmiany w systemie zarządzania gospodarką. Wszystkie one zmierzają do umocnienia samorządności i osiągnięcia większej skuteczności działania, zbliżając władzę do społeczeństwa. Kształtuje się w Polsce dobry klimat społeczny, klimat wysokiej aktywności i zaangażowania, obywatelskiej odpowiedzialności i wzajemnego szacunku, swobody i konstruktywnego współdziałania władzy i społeczeństwa. Są to wartości o nieprzejmującym znaczeniu. Będziemy dbać o pogłębianie i umacnianie tych wartości.

Naturalne jest, że dynamiczny na polityka społeczno-ekonomiczna wyzwała również takie aspiracje, które wykraczały poza miarę aktualnych możliwości. Realizacja programu dynamicznego wzrostu społeczno-gospodarczego wymaga przede wszystkim olbrzymiego wysiłku inwestycyjnego. Tylko w ciągu mijających sześciu lat w całej gospodarce zainwestowaliśmy blisko o połowę więcej niż w całym poprzednim dziesięcioleciu. W przemyśle zainwestowano w latach 1971—1975 ponad dwukrotnie więcej niż w poprzednim pięcioletniu, a w przemyśle produkcyjnych środków spożywczych trzykrotnie więcej.

Dynamiczna polityka inwestycyjna stała się podstawową dźwignią postępu społecznego i gospodarczego osiągniętego w ostatnich latach. Realizując te politykę wykorzystaliśmy również z kredytów zagranicznych, które przeznaczaliśmy głównie na zakup nowej techniki, na budowę nowych lub

modernizację starych zakładów przemysłowych.

Dzięki tej polityce można było poprawić efektywność gospodarowania, przyspieszyć tempo wzrostu wydajności pracy, obniżyć materiałochłonność produkcji, uczynić pracę lżejszą i bezpieczniejszą.

W procesie realizacji tak szerokiego frontu zadań społeczno-gospodarczych trudno było uniknąć pewnych napięć w gospodarce. Są to swoiste koszty wysokiego tempa przeobrażeń społecznych i gospodarczych, lecz cena stagnacji i zacofania — o czym wiemy dobrze z przeszłości — byłaby nieporównanie wyższa. Napięcia te skutkowały się, zwłaszcza na rynku wewnętrznym i w handlu zagranicznym, w gospodarce materiałowej, w energetyce i transporcie właśnie obecnie, w połowie dziesięciolecia. W ostatnich dwóch latach realizacja zadań społeczno-gospodarczych została skomplikowana przez niepomyślnie oddziaływanie kilku czynników.

Obiektywną przyczyną najpoważniejszych trudności stały się niepomyślnie dla rozwoju produkcji rolnej warunki klimatyczne, które wystąpiły w ciągu kilku ostatnich lat. Według oceny z października br. pogłowie trzody chlewnej zmniejszyło się o przeszło 3 mln sztuk. Odbija się to niekorzystnie na produkcji mięsa, zwłaszcza wieprzowego. Powstała konieczność olbrzymiego importu zbóż i pasz, który w bieżącym roku gospodarczym wyniesie około 8 mln ton, a równocześnie importu znacznych ilości mięsa, smalcu i innych produktów zwierzęcych. Import ten kosztować będzie w roku gospodarczym 1976/77 równowartość blisko półtora miliarda dolarów. Spowodowane tym zmiany proporcji w handlu zagranicznym mają oczywiście konsekwencje dla całej gospodarki i utrudniają realizację wielu innych zadań.

W tej sytuacji szczególnie cenną dla nas pomocą są podjęte przez Związek Radziecki dostawy 1 mln ton zboża, a także inne artykuły żywnościowe oraz zwiększone dostawy niektórych surowców i przemysłowych artykułów rynkowych.

Czynnikiem, który w sposób istotny pogłębił napięcia gospodarcze, jest również niepomyślna od połowy 1974 roku koniunktura w handlu z krajami kapitalistycznymi, spowodowana głębokimi zjawiskami kryzysowymi na Zachodzie. W rezultacie na poszczególnych odcinkach, gdzie wymiana z krajami kapitalistycznymi odbywała się szczególnie na rolę, nie osiągnęliśmy założonego eksportu. W związku z tym musieliśmy zmniejszyć przyrost importu, co odbija się ujemnie na harmonijności produkcji i zaopatrzeniu rynku.

Źródłem dodatkowych kłopotów była i pozostaje przestarzała struktura cen, najściszej kierująca rosnącym popytem na te artykuły, których produkcja przychodził gospodarce narodowej z największymi trudnościami, zwłaszcza na mięso i jego przetwory.

Mówiąc o przyczynach tych trudności, nie ukrywamy również niedostatków i wadliwości subiektywnych, zaniedbań i niedociągnięć w działalności gospodarczej. Wymienić tu trzeba w pierwszym rzędzie tendencję do nadmiernego rozszerzania frontu inwestycyjnego, do pozaplanowego wzrostu inwestycji i naruszania proporcji w ich strukturze. Niepokoilić też muszą fakty opieszałości w instalowaniu importowanych maszyn i urządzeń. W szeregu

przedsiębiorstwach miały też miejsce naruszenia dyscypliny zatrudnienia i płac.

Zdarza się wciąż jeszcze, że u niektórych działaczy partykularizm bierze górę nad myśleniem kategoriami ogólnopartyjnymi. Mamy też niekiedy do czynienia z niezrozumieniem lub niedocenianiem racji ekonomicznych i społecznych, wynikających z uchwał partii i narodowych planów społeczno-gospodarczych. Tym w dużej mierze należy tłumaczyć nadmierną skłonność do angażowania środków w nowe cele produkcyjne, zanim jeszcze zostały uzyskane należyte efekty ze środków zaangażowanych poprzednio. Musimy temu skutecznie przeciwdziałać.

Nadal poważnym problemem w wielu zakładach jest niska jakość produkcji, zwłaszcza artykułów rynkowych. Jakże często zdarza się, że dostrzega się i krytykuje złą jakość produkcji w innych zakładach, a u siebie ją się toleruje. Ważnym problemem są zakłócenia w kooperacji.

Absolutną koniecznością jest konsekwentne kształtowanie warunków sprzyjających wzrostowi jakości, a także zdecydowane zaostrzenie dyscypliny w realizacji zadań kooperacyjnych oraz wyciąganie wniosków, wobec winnych. Widzieć w tym trzeba egzekwowanie elementarnego obowiązku.

Kładziemy taki nacisk na analizie trudności po to, aby zmobilizować wszystkie siły dla skutecznego uporańcia się z nimi. Jest to niezbędne, aby umocnić pozytywne procesy dominujące w naszej gospodarce, aby w pozostałych 4 latach bieżącego dziesięciolecia zapewnić w pełni wcielenie w życie programu VI i VII Zjazdu, aby osiągnąć cele społeczne stanowiące o istocie naszej strategii.

Jest to najważniejsza sprawa, najważniejsze nasze zadanie.

Niezbędne jest wyeliminowanie wszelkich zakłóceń równowagi w gospodarce i zapewnienie jej harmonijnego rozwoju. Jest to obecnie podstawowy warunek pomyślnej realizacji strategii społeczno-gospodarczej, kojarzącej wzrost potencjału ekonomicznego ze stałą poprawą warunków życia naszego narodu.

Jakie zatem problemy wysuwają się na czoło?

Po pierwsze — w najbliższych miesiącach musimy zapewnić pełną realizację uchwały IV Plenum w sprawie poprawy zaopatrzenia rynku wewnętrznego. Jest to naczelné zadanie planu na rok 1977. Podjęto już szereg decyzji i przedsięwzięć dla wykonania tego zadania.

Plany produkcji przemysłowej zostały skorygowane celem zwiększenia dostaw towarów rynkowych. Wiele zakładów fabrycznych podjęło dodatkowe zobowiązania w tej dziedzinie. W bieżącym kwartale wartość ponadplanowych dostaw towarów rynkowych wyniesie 10 mld zł. Będą to dodatkowe dostawy przetworów zbożowych, tłuszczów roślinnych, wyrobów przemysłu lekkiego, maszynowego i chemicznego.

Jak już mówiłem, przewidujemy poważny import mięsa i tłuszczów zwierzęcych. Jesteśmy świadomi, że wysiłek ten jedynie łagodzi, a nie rozwiązuje problemu zaopatrzenia rynku w mięso i tłuszcze. Rozwiązanie problemu wymaga przede wszystkim odbudowy i rozwoju hodowli. W bieżącym kwartale zwiększymy również import niektórych innych towarów żywnościowych.

Mobilizujemy rezerwy dla poprawy zaopatrzenia ludności w

węgiel. Poczynaniom tym powinno towarzyszyć stałe doskonalenie gospodarowania tym cennym surowcem.

Poważnie podnieśliśmy ceny skupu praktycznie wszystkich produktów rolnych, by pobudzić wzrost ich produkcji.

Przezwyciężenie występujących trudności, poprawa zaopatrzenia wymaga współdziałania całego społeczeństwa. Potrzebna jest sprawna dystrybucja i wysoki poziom pracy handlu. Ze strony wszystkich obywateli potrzebna jest dyscyplina, cierpliwość, odporność wobec plotki, pomoc w zwalczaniu spekulacji i innych zjawisk zakłócających rynek i zaostrzających trudności.

W tym kontekście chciałbym zrobić jedną uwagę w sprawie polityki cen. Jak wiadomo, pełna analiza zagadnienia cen żywności powierzyliśmy na IV Plenum specjalnemu zespołowi. Na wyniki jego prac trzeba będzie poczekać. Nie przesądając ich, można jednak stwierdzić, iż prawidłowa polityka cen powinna zapewnić przy określonych umiarkowanych zmianach cen planowany wzrost płac realnych. Chodzi także o to, aby wypracować takie mechanizmy cenowe i płacowe, które dawałyby ludziom pracy niezbędne poczucie stabilności i pewności.

Po drugie — konieczne jest dalsze zwiększanie udziału nakładów inwestycyjnych na rozwój produkcji środków spożycia przy relatywnie wolniejszym wzroście produkcji środków wytwarzania. Chodzi przede wszystkim o szybszy niż dotychczas wzrost nakładów na rozwój rolnictwa i całego kompleksu żywnościowego; na rozwój produkcji towarów rynkowych i usług; na budownictwo mieszkaniowe.

W niektórych gałęziach gospodarki zaliczanych do grup wytwarzających środki produkcji niezbędne są nadal stosunkowo wysokie nakłady. Dotyczy to zwłaszcza górnictwa, materiałów budowlanych i energetyki. Ogólnie rzecz biorąc, w przemyśle przetwórczym nacisk na pełne wykorzystanie już zaangażowanych środków inwestycyjnych powinien prowadzić do ostrożniejszego podejmowania nowych zadań.

Po trzecie — niezbędne jest stopniowe zmniejszanie udziału inwestycji w dochodzie narodowym. Udział ten w 1975 roku sięgnął 32 proc., w roku bieżącym wynosi 28,8 proc., w roku przyszłym powinien wynieść 27,4 proc. i będzie ulegał dalszemu zmniejszaniu w następnych latach. Wynika stąd konieczność koncentracji uwagi na inwestycjach kontynuowanych oraz uzupełniających i towarzyszących, o mniej szkodliwych dla kompleksowości, optymalnej skali i wysokiej efektywności produkcji.

Położenie w polityce społeczno-gospodarczej w najbliższych czterech latach szczególnego nacisku na wymienione trzy zadania będzie oznaczać swoisty manewr gospodarczy. Jest to manewr, który wynika z istoty uchwał VI i VII Zjazdu i ma służyć ich realizacji. Chodzi również o stworzenie podstaw wyjściowych dla następnego pięcioletnia, w którym trzeba będzie przeznaczyć znacznie więcej środków na rozwiązanie dwóch najważniejszych problemów społecznych: żywnościowego i mieszkaniowego.

Projekt planów na pięcioletnie i rok 1977 przedstawionym założeń kierunkowych, odpowiadają linii VII Zjazdu.

W planie pięcioletnim znaj-

POGODA

Zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Miejscami opady deszczu. Od zachodu kraju przechodzące w zachmurzenie zmienne z przelotnymi opadami. Temperatura maksymalna od 5 st. na wschodzie do 10 st. na zachodzie. Wiatry dość silne w porach lokalnie do 25 m/s. z kierunków południowo-zachodnich. W górach wiatr halny.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Włodzisław Braniecki

2 STRONA

GŁOS — 2 XII 1976

„GŁOS WIELKOPOLSKI” — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH”

Adres redakcji: Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Adres pocztowy: skrytka nr 1074 60-959 Poznań. Redaguje kolegium: Wiesław Porzycki (red. naczelny), Marian Flejsterowicz i Kazimierz Marcinkowski (zastępcy redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Eugeniusz Cofa, Zbigniew Sęk, Zbigniew Szumowski.

Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW. Telefon: 600-41 łączy wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami 665-718. Sekretariat redaktora naczelnego 454-09. Zastępca redaktora naczelnego 665-718. Sekretarz redakcji 648-85. Dział informacji 665-939. Dział sportowy 648-45. Redakcja nocna 430-73 i 453-31. Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60-782 Poznań, tel. 665-916. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

■ Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań.

Prenumerata: wpłaty przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele do dnia 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poprzedzającego okres prenumeraty: na miesiąc (17,50 zł), kwartał (52 zł), półrocze (104 zł). Indeks nr 35029.

H-10

swoje zadania, pokonamy wszelkie przeszkody, naszej socjalistycznej Ojczyzny

KC PZPR WYGŁOSZONY PRZEZ EDWARDA GIERKA

duże wyraz ciążość społeczno-gospodarczego rozwoju naszego kraju w dziesięciolecie 1971—1980. W całej dekadzie zostanie zapewnione wysokie tempo wzrostu poziomu życia społeczeństwa i odpowiednio wysoki wzrost dochodu narodowego, produkcji przemysłowej, produkcji rolniej, handlu zagranicznego itp.

W obecnym pięcioleciu przewidujemy wzrost dochodu narodowego w granicach 40—42 proc., produkcji przemysłowej 48—50 proc., a produkcji rolniej od 16 do 19 proc. Przewidujemy 16—18 proc. wzrost płac realnych i podobny wzrost dochodów wsi. Będziemy realizować szeroki program socjalny, z priorytetem dla polepszania sytuacji pracowników najniższej uposażonych oraz rencistów i emerytów tzw. starego portfela. Są to zadania ambitne, świadczące o kontynuacji wysokiego tempa rozwoju.

Plany na pięciolecie i rok 1977 przewidują jednocześnie łagodzenie napięć i umocnienie równowagi gospodarczej. W sumie całe obecne dziesięciolecie będzie okresem wielkiego postępu socjalizmu w naszym kraju, dziesięcioleciem harmonijnego rozwoju naszej ojczyzny.

Główny wysiłek będziemy koncentrować na lepszym i pełniejszym wykorzystaniu istniejącego potencjału produkcyjnego. Od czego to zależy? W pierwszym rzędzie od lepszego wykorzystania czasu pracy, od wzrostu dyscypliny, od kultury technicznej i ekonomicznej, a w syntetycznym ujęciu po prostu od wyższej wydajności pracy.

W latach 1977—1980 wzrost wydajności pracy powinien w coraz większym stopniu stawać się efektem poprawy organizacji pracy. Projekt planu na bieżące pięciolecie zakłada około 45-procentowy przyrost wydajności pracy w przemyśle i 49-procentowy w budownictwie. Są to zadania wymagające wielkiego wysiłku kierownictwa gospodarczego, organizacji partyjnych i związkowych, załóg robotniczych.

Pełne wykorzystanie potencjału gospodarczego przynieść powinno jednocześnie obniżkę kosztów materiałowych i energochłonności produkcji, lepsze wykorzystanie urządzeń i pomieszczeń produkcyjnych. Projekt planu na bieżące pięciolecie zakłada ponad 9-procentową obniżkę udziału kosztów materiałowych w wartości produkcji sprzedanej w przemyśle i około 3-procentową obniżkę udziału tych kosztów w budownictwie. Sądze, że jest to zadanie realne.

Pełne wykorzystanie istniejącego potencjału gospodarczego w latach 1977—1980 musi iść w parze z poprawą jakości produkcji, zastrzeżeniem i konsekwentnym egzekwowaniem zadań, jakie w tej dziedzinie stawiamy. Poprawa jakości produkcji — to nie tylko problem ekonomiczny, to także problem społeczno-polityczny.

Przewidujemy dalszy poważny wzrost nakładów na naukę i rozwój techniki. Niezbędne jest zacieśnianie powiązań programów naukowo-badawczych z programami gospodarczymi, a zwłaszcza inwestycyjnymi. Wielką i niezwykle dla Polski korzystną dzwignią przyspieszania postępu naukowo-technicznego jest współpraca w tej dziedzinie ze Związkiem Radzieckim i innymi państwami RWPG. Będziemy tę współpracę aktywnie rozwijać, będziemy też korzystać z dorobku nauki i techniki innych krajów.

Ważne miejsce w naszych pracach będą zajmować nadal sprawy szkolnictwa wyższego, oświaty i kultury. Rola tych dziedzin jest fundamentalna. Plan społeczno-gospodarczy przewiduje niezbędne środki na realizację reformy edukacji,

narodowej, a także na stopniową rozbudowę bazy materialnej kultury narodowej.

Wzrost efektywności gospodarczej podarowania jest podstawowym warunkiem pomyślnej realizacji wszystkich naszych celów społeczno-gospodarczych, a zwłaszcza poprawy sytuacji na rynku wewnętrznym. Projekt planu na bieżące pięciolecie zakłada utrzymanie wysokiego tempa wzrostu dostaw towarów na rynek; mają one w roku 1980 zwiększyć się o blisko 60 procent w porównaniu z rokiem 1975. Sądze jednak, że wzrost ten może być i będzie większy ze względu na możliwości wykorzystania wielkich jeszcze rezerw jakościowych.

Rezerwy takie tkwią także w rolnictwie. Ich wyzwolenie wymaga konsekwentnej realizacji długofalowego programu rozwoju rolnictwa. Projekt planu pięcioletniego zakłada wzrost produkcji roślinnej o 20—23 proc., a zwierzęcej o 13—16 proc. Zapewniony jest dalszy wzrost nakładów na rolnictwo, wydatnie zwiększać się będzie produkcja i dostawy maszyn rolniczych, zwłaszcza ciągników, kombajnów do zbioru zbóż i roślin okopowych, materiałów budowlanych i nawozów sztucznych.

Najważniejszym obecnie zadaniem rolnictwa jest szybka odbudowa pogłównika trzody chlewnej i zwiększenie produkcji mięsa oraz tłuszczu. Państwo będzie ze wszelkich miar wspierać wysiłki rolników w realizacji tego zadania poprzez politykę kontraktacji, poprzez dostawy środków produkcji, zwłaszcza pasz i węgla, a także poprzez politykę kredytową.

Równocześnie trzeba konsekwentnie pracować nad trwałym podniesieniem poziomu produkcji rolniej. Sprawa pilną i ważną pozostaje należyte wykorzystanie ziemi, a przede wszystkim likwidacja występujących w wielu gminach i wsiach przypadków niewykorzystania części gruntów. Chodzi o to, aby wypracować rozwiązanie, które służyć będzie racjonalnemu wykorzystaniu dobra narodowego jakim jest ziemia, a równocześnie w niczym nie naruzy poręczanej prawem zasady indywidualnej własności gospodarstw chłopskich.

Polityka rolna naszego państwa sformułowana przez naszą partię wspólnie ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym u progu obecnego dziesięciolecia zapewnia pomyślny rozwój gospodarstw we wszystkich sektorach naszego rolnictwa, sprzyja wzrostowi produkcji i poprawie warunków życia wsi, stopniowym przemianom społecznym w rolnictwie. Polityka ta podnosi rangę rolnictwa w socjalistycznej Polsce. W jej ramach każdy rolnik ma dla siebie i swej rodziny trwałą i dobrą perspektywę.

Bardzo ważnym czynnikiem poprawy sytuacji na rynku wewnętrznym jest przewidywany w bieżącym pięcioleciu szybki rozwój usług i rzemiosła. Program długofalowego rozwoju usług zatwierdziliśmy na jednym z ostatnich posiedzeń Biura Politycznego wspólnie z Prezydium Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego. Konieczne jest zapewnienie przez rząd pełnego zrealizowania i dalszego wzbogacenia tego programu.

Jednym z najważniejszych naszych zadań jest zapewnienie poprawy sytuacji w handlu zagranicznym. Projekt planu na bieżące pięciolecie zakłada wzrost wartości eksportu o ponad 75 proc. przy wzroście importu o blisko 26 proc. Jest to zadanie bardzo trudne,

wymagające koncentracji wysiłku całej gospodarki narodowej. Największą wagę przywiążemy do dalszej intensyfikacji naszej współpracy ze Związkiem Radzieckim i pozostałymi krajami socjalistycznymi.

Jesteśmy także zainteresowani dalszym rozwojem stosunków gospodarczych z krajami kapitalistycznymi na zasadach obustronnych korzyści. Rozszerzać będziemy również współpracę gospodarczą z krajami rozwijającymi się.

Podnoszeniu jakości gospodowania służyć powinno również w bieżącym pięcioleciu dalsze doskonalenie systemu funkcjonowania gospodarki na wszystkich szczeblach. Skuteczność systemu finansowo-ekonomicznego w gospodarce mierzyć trzeba tym, w jakim stopniu sprzyja on dobrej robocie na każdym szczeblu, w każdym ogniwie naszej gospodarki. Trzeba jednocześnie konsekwentnie rozliczać z niegospodarności, z marnotrawstwa środków, złej jakości produkcji, słowem ze złej jakości pracy.

Konieczna jest wszędzie — we wszystkich zakładach, przedsiębiorstwach i przedsiębiorstwach — rzeczowa dyskusja nad usuwaniem niedociągnięć, nad usprawnianiem organizacji pracy, nad podnoszeniem jakości i efektywności produkcji.

Podstawowym warunkiem dalszego pomyślnego rozwoju no-gospodarczego rozwoju Polski jest patriotyczna aktywność klasy robotniczej, chłopów i inteligencji, całego społeczeństwa. Nasza partia ma wielki, niepodważalny dorobek w urzeczywistnianiu swojej podstawowej misji, w sterowaniu sprawami narodu i państwa, w procesie budowy socjalizmu. Wiążą partię z narodem i jej przewodnią rolą operującą się na słusznej, zgodnej z interesami kraju polityce i na prawidłowej realizacji tej polityki w codziennej praktyce. Siła naszej partii i jej wpływ sprawdziły się zarówno w wielkich rozwojowych przedsięwzięciach dźwigających kraj wwyż, jak też w rozwiązywaniu spraw trudnych.

Nie zwalnia to nas od obowiązku wyciągania wniosków z występujących jeszcze faktów bierności i słabości, z tego, że szereg organizacji partyjnych nie potrafi jeszcze skutecznie kształtować postaw załóg i środowisk w jakich działają.

Potrzebne są aktywne wysiłki w celu kształtowania właściwego klimatu społecznego wokół spraw trudnych. Chodzi o to, aby występujące w ostatnich miesiącach trudności w zaopatrzeniu nie stawały się podłożem do powstawania zniekształconych, fałszywych ocen. Chodzi o to, aby kłopoty te nie przesłaniały rzeczywistego dorobku narodowego, istoty polityki partii, spraw Polski i Polaków.

Od całej partii i od całego aktywnego społecznego, od sojuszników stronnictw i bezpartyjnych działaczy Frontu Jedności Narodu dziś najbardziej niż kiedykolwiek oczekujemy ofensywnej postawy politycznej. Postawy, która wyraża się w cierpliwym wyjaśnianiu istoty sytuacji społeczno-gospodarczej kraju, w uzasadnianiu polityki państwa, w odparciu demagogii. Postawa taka niezbędna jest wszędzie i w każdej sytuacji.

Kształtowanie w naszym społeczeństwie odporności na trudności, wytrwałości w zamiarach, zdolności do obiektywnej oceny złożonych sytuacji i zdyscyplinowanego działania w ich ob-

liczu — to nader ważne zadanie edukacji obywatelskiej i pracy wychowawczej.

Sukcesy i osiągnięcia należy propagować, aby upowszechniać wartościowe doświadczenia i dawać satysfakcję ludziom dobrej roboty. Równocześnie musimy głębiej oświecać złożone problemy, ostrzeżać o niebezpieczeństwach, mobilizować siły moralne do ich przezwyciężania. Trzeba też stale rozszerzać zakres informacji, zapewniać jej wszechstronność.

Myślenie kategoriami państwowymi, wysoki poziom dyscypliny obywatelskiej i gotowość do wyrzeczeń w imię wspólnego dobra stanowi ważną przesłankę rozwiązywania problemów od jakich zależy siła Polski i pomyślność Polaków.

Stawiając wysokie wymagania w dziedzinie postaw obywatelskich, poszanowania dla prawa, powinniśmy pamiętać, iż jednym z warunków skuteczności takiej obywatelskiej edukacji jest solidne wypełnianie przez wszystkie instytucje państwowe i służby publiczne swoich obowiązków wobec obywateli.

Organizacje partyjne potrafią skutecznie kształtować nastroje społeczne i głębiej uzasadniać racje polityki partii i państwa wówczas, jeśli zdecydowanie przeciwstawiają się będą przejawom naruszania socjalistycznych zasad i działaniu na szkodę społeczeństwa i obywateli, bezdusznosci i biurokratyzmowi.

Partia nasza we współdziałaniu z sojusznikami stronnictwami i Frontem Jedności Narodu wytycza cele polityki państwa. W ostatnich latach osiągnęliśmy niewątpliwie postęp w podnoszeniu kompetencji i kwalifikacji, w zwiększaniu samodzielności działania i decydowania ze strony władz państwowych i organów zarządzania gospodarką. Władze państwowe kierują się linią partii i wnoszą wielki wkład do jej realizacji. Po to, aby lepiej i pełniej urzeczywistniać w praktyce słuszną zasadę „partia kieruje, a rząd rządzi”, trzeba na wszystkich szczeblach umacniać kierowniczą rolę polityczną kontrolę partii nad działalnością aparatu państwowego i gospodarczego.

Umacniając kontrolę, instancje i organizacje partyjne powinny jeszcze mocniej wspierać działalność władz państwowych przy pomocy środków politycznych i społecznych. Jednym z ważnych zadań partii jest zapewnienie rzetelnej pracy i właściwej postawy wszystkich funkcjonariuszy instytucji państwowych, przede wszystkim członków naszej partii.

Kadry kierujące na wszystkich szczeblach pracą partyjną i państwową, pracą gospodarczą, działalnością produkcyjną i techniczną, wniosły ogromny wkład do rozwoju Polski. Jestem pewien, że obecnie i w najbliższych latach aktywne partyjne i państwowe, aktywne społeczne, związkowe i młodzieżowe, kadry kierownicze wszystkich szczebli zespółą swoje wysiłki, będą działać jednolicie i wytrwale, aby zapewnić pełne urzeczywistnienie celów społecznych i ekonomicznych, wytyczonych przez VII Zjazd.

Ukształtowany w naszym kraju w ciągu trzydziestolecia socjalistyczny system polityczny łączy harmonijnie zalety nowego ustroju z postępowymi wartościami spuścizny narodowej. Nieodłączną właściwością naszego systemu

politycznego jest demokracja socjalistyczna.

Otwiera ona coraz szersze możliwości uczestnictwa ludzi pracy w rządzeniu, realizuje zasady praworządności i sprawiedliwości społecznej. Doskonalimy i nadal doskonaląc będziemy instytucje i formy urzędowania naszej demokracji, a zwłaszcza zasadę konsultacji. Chodzi o to, aby w toku dyskusji i analiz optymalnie kojarzyć potrzeby i interesy podstawowych klas i grup społecznych ludzi pracy oraz interesy długofalowe z interesami bieżącymi.

Zawsze towarzyszyć powinna nam świadomość istoty procesów zachodzących w świecie. Procesy te mają głębokie klasowe podłoże, są przejawem rywalizacji dwu systemów społeczno-politycznych. Linię polityki państw kapitalistycznych wobec socjalizmu cechuje wielosprzeczność. Z jednej strony kapitalizm jest coraz częściej zmuszany godzić się z zasadami pokojowego współistnienia i odprężenia, z drugiej zaś strony nie chce rezygnować z konfrontacji z naszym systemem i z dążenia do osłabienia pozycji socjalizmu.

Osiągnięcia świata socjalistycznego głęboko niepokoją burżuazję, zwłaszcza koła wojskowo-przemysłowe. W wielu krajach Europy zachodniej rosną wpływy partii komunistycznych. Upadły reżymy faszyzmu i stalinizmu w Portugalii i Grecji, rozwija się proces demokratyzacji w Hiszpanii, w społeczeństwach świata kapitalistycznego coraz wyraźniej krystalizuje się orientacja realistyczna i pokojowa. Dobrym wyrazem tego procesu była konferencja w Helsinkach i jej postanowienia.

W odpowiedzi na te zmiany w układzie sił aktywizują się ośrodki zimnowojenne i antykomunistyczne. Kampanie propagandowe i dywersyjne antykomunistycznej i antyodprężeniowej wymierzone są przeciwko socjalistycznym krajom socjalistycznym i naszej wspólnotie jako całości. Nie omijają one także Polski. Szczególną rolę w atakach na nasz kraj odgrywa, jak zawsze, skrajnie reakcyjne koła zachodnioniemieckie, a zwłaszcza rewizjonistyczne i odwetowe ziomkostwa, które kultuwają mrzonki o powrocie na nasze, polskie ziemie.

Nikt nie może mieć złudzeń co do rzeczywistych intencji tych sił. Poszukują one aktywne sojuszników w naszym własnym domu. Nie kryją, jak bardzo na rękę byłby im zamęt i wystąpienia przeciw władzy ludowej. Liczą na osłabienie Polski i jej pozycji międzynarodowej, na podważenie sojuszu polsko-radzieckiego, na zahamowanie i odwrócenie procesu odprężenia.

Nie tak łatwo jednak siłom zimnowojennym znaleźć w naszym kraju oparcie. Przytacza jąca większość polskiego społeczeństwa wysoko ceni patriotyczne zasady jedności narodu i pozycję uzyskaną przez Polskę. Jedynie wąska grupa ludzi o dawnej burżuazyjnej orientacji politycznej i niepoprawnych rewizjonistów podejmuje próby wicherzenia. Ludzie ci w istocie rzeczy podnoszą rękę na ojczyznę. Trzeba, aby prawda o tym dotarła do świadomości narodu.

Wszystko co przeżył nasz kraj dowodzi, że najwyższym nakazem Polaków jest chronić jak zrenicy oka politycznej jedności narodu, dorobku zdobytego z największym trudem i najgłębszym poświęceniem.

Odpowiadamy wszyscy za Polskę. Odpowiadamy za nasze państwo, ciesząc się godną pozycją wśród innych krajów Europy i świata. To socjalistyczne państwo zapewniło Polsce trwałą niepodległość i pełną suwerenność. Jest ono wielką historyczną

zdobyczą naszego narodu, osiągnięta dzięki komunistom, dzięki naszej partii.

Odpowiadamy wszyscy za bezpieczeństwo Polski, którego podstawową gwarancją są jej socjalistyczne sojusze, a przede wszystkim sojusz ze Związkiem Radzieckim. Ktokolwiek występuje przeciwko temu sojuszowi, godzi w niepodległość, integralność i suwerenność Polski.

Szczególnie znaczenie w obecnej sytuacji ma umacnianie więzi naszej partii z klasą robotniczą, pracą wśród załóg, kształtowanie ich postaw, świadomości i aktywności. Jestem głęboko przekonany, że wszyscy ludzie pracy miast i wsi rozwijając będą ruch dobrej roboty dokładając starań, by rozkwitała nasza ojczyzna i by Polakom żyło się w niej coraz lepiej i dostatniej.

Za kilka dni rozpocznie obrady najwyższe forum polskiego ruchu związkowego. Pragniemy, aby związki zawodowe stanowiły rzeczywiste przedstawicielstwo załóg robotniczych, dbające o warunki życia i pracy, o realizację norm kodeksu pracy. Pragniemy, aby zawsze umiały skutecznie wesprzeć słuszną sprawę i bronić interesów ludzi pracy tam, gdzie są one naruszane. Pragniemy, aby organizacje związkowe znały nastroje i umiały je kształtować, aby łączyły dbałość o warunki pracy i życia załóg z zespalamiem wysiłków klasy robotniczej celem lepszego, efektywniejszego i gospodarnego wykonania zadań produkcyjnych.

Kontynuować będziemy dobre doświadczenia ostatnich lat, zacieśniać więzi partii, jej instancji z ludźmi nauki i kultury, partyjnymi i bezpartyjnymi na płaszczyźnie wspólnej troski o Polskę, o jej rozwój i pomyślność. Szczególnie doniosła jest rola wychowawców młodzieży akademickiej. Liczymy na to, że nauczyciele akademicki — a także wszyscy polscy nauczyciele — wychowując będą młodzież w duchu obywatelskiej odpowiedzialności, w duchu patriotycznych i socjalistycznych ideałów.

Pragnę zwrócić się w tym miejscu bezpośrednio do młodego pokolenia. Jest waszym najwyższym patriotycznym obowiązkiem chronić i pomnażać dorobek współczesnej Polski, umacniać nadal jej godną pozycję wśród innych państw. Nasze pokolenie zbudowało mocny fundament nowoczesnej socjalistycznej Polski. Wy, młodzi, dźwigniecie ojczyznę do poziomu najbardziej produkcyjnych krajów Europy i świata. Jest to wasza szansa i powinność.

Każdy obywatel naszego kraju, jeśli rozejrzy się wokół siebie, dostrzeże krzepienie wyniki narodowej pracy ostatnich lat. Przybyło nam tysięcy nowych fabryk, domów, szkół i ośrodków zdrowia. Rozszerza się sieć dróg, mostów, linii kolejowych. W życie wkracza coraz nowocześniejsza technika i technologia, a posługują się nią ludzie światli, lepiej wykształceni i przygotowani. Ten nowy, materialny krajobraz i duchowe oblicze rozwijającej się socjalistycznej Polski stanowi dumę naszego narodu i satysfakcję naszej partii.

Ale każdy obywatel naszego kraju, dostrzega również braki i niezaspokojone potrzeby. Z szybkiego postępu na wszystkich odcinkach, gdzie pozostajemy w tyle, partia nasza czyni zasadniczy kierunek swej pracy w latach najbliższych. Wokół tego skupiamy wszystkie siły narodu, całą jego energię i mądrość.

Z całą energią i zdecydowaniem wcielamy w życie uchwały partii, nieśmy w masę prawdę naszych idei. Jest nas dwa i pół miliona. Jeśli każdy z nas będzie aktywny, jeśli wykona swoje zadania pokonamy wszelkie przeszkody, zapewnimy pomyślny rozwój naszej socjalistycznej ojczyzny, naszego narodu.

Służba dla niej to nasz jedyny cel, nasz najwyższy przywilej i powinność. (PAP)

Dyskusja na V Plenum KC PZPR

Zdzisław Legonśki — członek KC sekretarz KW PZPR w Katowicach:

Główne zadania woj. katowickiego w roku przyszłym i w następnych latach obecnej 5-latkę polegają na tworzeniu silnych podstaw krajowego bilansu paliwowo-energetycznego i surowcowo-materiałowego. W realizacji tych zadań szczególna rola przypada górnikom, którzy w 1980 r. mają wydobyć 205 mln ton węgla. Konieczne jest znacznie oszczędniejsze gospodarowanie węglem i zużyciem indywidualnym.

W ciągu ubiegłych 11 miesięcy br. załogi woj. katowickiego wykonały ponadplanową produkcję wartości ok. 8,5 mld zł. Zwiększone dostawy paliw, energii i materiałów umożliwiły ludziom pracy w całym kraju podejmowanie dodatko-

wych przedsięwzięć produkcyjnych. Za szczególnie istotne uważa się w województwie polepszenie struktury eksportu. Przede wszystkim trzeba wykorzystywać wysoki poziom polskiej myśli i techniki górniczej, podejmując na szeroką skalę eksport maszyn i urządzeń górniczych i kompletnych obiektów przemysłu wydobywczego.

Ogromna koncentracja przemysłu, ludności, przewoźność kolejowych sprawiła, że warunki pracy i życia są w woj. katowickim trudne. Toteż wojewódzka instancja partyjna do swych podstawowych obowiązków zalicza wszystko to, co w praktyce zmierza do poprawy warunków życia i pracy mieszkających tego regionu.

Stanisław Zieliński — członek KC PZPR, nastawiacz w Zakładach Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu:

Obecne obrady plenarne Komitetu Centralnego wywołały duże zainteresowanie 20-tysięcznej załogi zakładów „Cegielskiego”, ponieważ oczekujemy ważnych decyzji wytyczających rozwój społeczno-gospodarczy w obecnym 5-leciu.

Kłopoty i napięcia wywołane zachwianiem równowagi rynkowej nie zahamowały rytmu pracy naszej załogi; zadania społeczno-gospodarcze naszego przedsiębiorstwa za 11 miesięcy br. wykonane zostały pomyślnie, chociaż w ich realizacji występowało sporo trudności wynikających z napiętego bilansu materiałowego.

Podjęliśmy wiele działań, aby pogłębić efektywność gospodarowania. Doskonale gospodarować materiałowo-surowcową zmniejsziliśmy stan zapasów materiałowych. Zmniejszyliśmy też normatywy zużycia materiałów uzyskując dzięki temu spore oszczędności. Przyrost produkcji w br. został nie w całości uzyskany przez wzrost wydajności pracy.

Oczekujemy, że przyjęcie planu na lata 1976–80 umożliwi realizację programu rozwojowego naszego przedsiębiorstwa. Zakłady nasze przygotowujemy do oczekującej je modernizacji. Chcemy własną wzorową pracą znacznie wzbogacić nakłady modernizacyjne. Będziemy pojmujemy starą wielkopolską mądrość wyrażającą się w hasle „naród sobie”.

Bolesław Koperski — członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR:

Omawiając zagadnienia związane z dalszym rozwojem kraju na przykładzie woj. łódzkiego mówca skoncentrował się na sprawach polityki kadrowej. Mimo podjęcia szeregu decyzji w sprawie uproszczenia struktur organizacyjnych wciąż w wielu przedsiębiorstwach i instytucjach występuje np. nadmierna liczba stanowisk kierowniczych. Istotne jest właściwe wykorzystanie kadr inżynierskich: badanie tego problemu w woj. łódzkim wykazało, że prawie 20 procent inżynierów nie wykonuje funkcji technicznych i produkcyjnych. Tylko racjonalne wykorzystanie zasobów ludzkich przy lepszej organizacji pracy ułatwi wykona-

nie ambitnych zadań obecnej 5-latkę.

Janina Machnio — członek KC PZPR, instruktor produkcji w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”:

„Załoga „Radoskór” w pełni zdaje sobie sprawę z tego, że procentowe wskaźniki nie odzwierciedlają opinii społecznej, o jakości produkowanego obuwia. Dlatego też jako producenci towaru rynkowego liczymy się przede wszystkim z opinią klienta.

Produkcja eksportowa, jak również na rynek krajowy przebiega nie bez okresowych trudności, na co ma zdecydowany wpływ znana sytuacja surowcowa i materiałowa. Trudności surowcowe łagodzą m. in. przez uśzlachetnianie skór oraz wprowadzanie tworzyw sztucznych.

Józef Majchrzak — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Bydgoszczy:

Rozwinięta po IV Plenum KC z dużym rozmachem praca organizatorska i propagandowa poparta działaniami mającymi na celu poprawę efektywności gospodarowania w rolnictwie, szczególnie w zakresie szybkiej odbudowy pogłowia zwierząt i stworzenia trwałych warunków dla dalszego jej rozwoju w oparciu głównie o własną bazę paszową, daje już widoczne efekty. Potwierdza to ożywienie produkcyjne wyrażające się m. in. wydatnym wzrostem popytu na materiał hodowlany oraz wysoką ceną psiat w obrocie wolnorynkowym.

Szymon Chybił — członek KC PZPR, I walcownik w hucie „Warszawa”:

Projekt planu 5-letniego określa kierunki dalszego dynamicznego rozwoju kraju. Za szczególnie cenne należy uznać przewidywany w nim wzrost nakładów na gospodarkę żywnościową i na budownictwo mieszkaniowe. Projekt nowego planu 5-letniego jest więc kontynuacją linii partii od VI Zjazdu PZPR.

Założenia planu oparte są o wielostronne doświadczenia ostatniego okresu, o analizie tendencji rozwojowych gospodarki i o istniejące możliwości. Podstawowym warunkiem osiągnięcia tych celów, które on wyznacza musi być jednak dobrze zorganizowana praca oraz rytmiczne wykonywanie zadań każdego dnia, miesiąca i roku. Trzeba postawić na dy-

scyplinę, odpowiedzialność i pracę rytmiczną, a przede wszystkim na wiedzę i kwalifikacje ludzi.

Zbigniew Białecki — zastępca członka KC I sekretarz KW PZPR w Suwałkach:

Cele społeczno-ekonomiczne go rozwoju, zawarte w projekcie planu przedłożonych pod obrady Komitetu Centralnego, są osiągalne. Nasze przekonanie o tym wynika zarówno z rozsądnej kalkulacji, z analizy naszych społeczno-ekonomicznych pasywów i aktywów, jak i z wiary w naszą klasę robotniczą, w nasz naród. To przekonanie wynika również z zaufania i szacunku dla kierownictwa naszej partii i rządu.

Mimo przeżywanych obecnie trudności plany te kresła śmiały zarys dalszej ofensywy gospodarczej, program przewyższający trudności w marszu.

W przyszłości też należy się liczyć z występowaniem trudności, jednak ich zasięg, głębokość i ostryść ulegają stale ograniczaniu w miarę umacniania się socjalistycznych stosunków społecznych. (PAP)

Z. Rahman przejął władzę w Bangladeszu

Gen. Ziaur Rahman, szef sztabu sił lądowych Bangladeszu, objął faktyczną władzę w państwie we wtorek nad ranem, gdy na mocy proklamacji prezydenckiej został głównym administratorem stanu wojennego.

Prezydent Bangladeszu A.M. S. Sajem, który był głównym administratorem stanu wojennego od 8 listopada 1975 r., oznajmił w nocy z poniedziałku na wtorek, według radia Dhaka, że przekazuje ten urząd gen. Rahmanowi „w szerszym interesie kraju”.

Stan wojenny wprowadzono w Bangladeszu w sierpniu ubiegłego roku po przewrocie prawicowym, w czasie którego grupa spiskowców zamordowała prezydenta Mujiburahmana i odsunęła od władzy centrowo-lewicową ligę ludową chłopów i robotników Bangladeszu (Baksal).

Po dwóch następnych przewrotach w listopadzie 1975 roku władzę objął rząd tymczasowy, reprezentujący armię i aparat biurokratyczny. Podczas gdy w armii przewagę mają tzw. umiarkowani nacjonalści skupieni wokół Ziaura Rahmana, w aparacie biurokratycznym silne są wpływy ortodoksyjnie muzułmańskich ugrupowań reakcyjnych. (PAP)

W Klubie Dobrej Roboty

Smak jakości wyrobów „Goplany”

W Zakładach Przemysłu Cukierniczego „Goplana” w Poznaniu przygotowuje się dla niektórych wyrobów opakowania sezonowe. W świątecznej „gwiazdkowej” obwołuje otrzymują więc amatorzy słodyczy m. in. nową czekoladę mleczną o nazwie „Poznańska”, której produkcję rozpoczęto wczoraj po południu.

Wprowadzając na rynek wiele słodkich nowości (asortyment produkcji zakładów w Poznaniu, Lesznie, Kargowej i Sulechowie obejmuje ponad 200 wyrobów), „Goplana” podejmuje szereg przedsięwzięć mających na celu podniesienie jakości. W ostatnich dwóch latach gruntownie zmodernizowano park maszynowy. Zainstalowano m. in. sterowaną elektronicznie mieszarkę do zarabiania mas czekoladowych, nowoczesne urządzenia do przerobu ziarna kakaowego i młyn kulowe, dzięki którym osiąga się wysoki stopień rozdrobnienia miazgi kakaowej. „Goplana” zdobyła dla swoich wyrobów 31 znaków jakości oraz szereg medali i dyplomów.

Osiągnięcia tego największego w Polsce producenta słodyczy przedstawiono na wystawie, która otwarto wczoraj w Domu Techniki w Poznaniu. Zorganizował ją Wielkopolski Klub Dobrej Roboty w ramach cyklu prezentacji zakładów biorących udział w IV Ogólnopolskim Konkursie DO-RO. (gra)

SPORT-SPORT

Rozstrzygające turnieje bokserów

Zagłębia, Prosny i Sokoła

W dniach od 10 do 12 grudnia odbędą się 4 turnieje pięściarskie, które decydować będą o mistrzostwie Polski, spadku z I i II ligi oraz awansie do I ligi.

Ubiegłej niedzieli pięściarze ekstraklasy i II ligi zakończyli rozgrywki. Wyłonieni zostali uczestnicy turniejów o tytuł mistrza Polski. Wiadomo już, że w Warszawie o ten zaszczytny tytuł walczyć będą pięściarze dwóch stołecznych klubów Legii i Gwardii oraz bokserzy GKS Jastrzębie.

W stolicy odbędą się także turnieje o utrzymanie się w I lidze. Zwycięzcą tego turnieju zostanie w ekstraklasie natomiast dwa pozostałe zespoły spadną do II ligi. W turnieju tym walczyć będą zespoły: Gwardia Wrocław, Zagłębie Konińskie i Gwardia Łódź.

O awans do ekstraklasy pięściarskiej walczyć będzie 6 zespołów II-ligowych w dwóch miastach — Brzegu Opolskim i Krakowie. Zwycięzcy tych turniejów w przyszłym roku walczyć będą w ekstraklasie. W Brzegu Opolskim spotkają się Stal Rzeszów, Proсна Kalisz i BBTs Bielsko, natomiast w Krakowie Zagłębie Lubin, Miedź Legnica i Gwardia Łódź.

W. Fibak czternasty w klasyfikacji ATP

Opublikowana została aktualna klasyfikacja tenisowa ATP. Wojciech Fibak uplasował się na 14 miejscu. Pierwszy jest Amerykanin Jimmy Connors — 80,27 pkt., a drugi — Björn Borg (Szwecja). Zwycięzcą klasyfikacji Grand Prix Meksykanin Raul Ramirez znalazł się na piątym miejscu.

A oto klasyfikacja: 1. Jimmy Connors (USA) — 80,27 pkt., 2. Björn Borg (Szwecja) — 52,60, 3. Ilie Nastase (Rumunia) — 43,29, 4. Manuel Orantes (Hiszpania) — 41,17, 5. Raul Ramirez (Meksyk) — 38,79, 6. Fulmer Vilas (Argentyna) — 38,55, 7. Adriano Panatta (Włochy) — 30,47, 8. Eddie Dibbs (USA) — 30,00, 9. Harold Solomon (USA) — 29,21, 10. Roscoe Tanner (USA) — 28,27, 11. Brian Gottfried (USA) — 27,21, 12. Arthur Ashe (USA) — 25,43, 13. Ken Rosewall (Australia) — 24,36, 14. Wojciech Fibak (Polska) — 23,56, 15. Dick Stockton (USA) — 20,52.

J. Connors nie wystąpi w Turnieju Mistrzów

We wtorek 30 bm. upłynął ostateczny termin, w którym Jimmy Connors miał potwierdzić swój udział w Turnieju Mistrzów. Jak się okazuje, organizatorzy byli skłonni iść na pewne ustępstwa i dopuścić Connorsa do udziału we wspomnianym turnieju pomimo faktu, iż wziął on udział tylko w jednym, oznaczonym małą liczbą gwiazdek turnieju.

J. Connors nie wystąpi jednak w Houston. Do udziału w Turnieju Mistrzów ustosunkował się jednoznacznie w wywiadzie udzielonym paryskiej „L'Equipe”.

— Przede wszystkim muszę wyliczyć moje kontuzje i dolegliwości. Jeżeli stan zdrowia mi pozwoli, to w dniach 2–5 grudnia wezmę udział w Challenge Cup w Las Vegas wraz z Rosewallem, Panattą i Dibbem. To wszystko.

— A co z turniejem Masters?

— NIE BĘDĘ GRAŁ W HOUSTON, JUŻ TRZECI ROK Z RZĘDU NIE ZOBACZA MNIE W MASTERS! Czy nie uważa pan, że dosyć gwałtem w tym sezonie? W grudniu w ogóle nie lubię tenisa... Zresztą zastanowiłem na odpoczynek! Po Las Vegas przez 6 tygodni nikt nie zobaczy mnie na korcie.

x dalekopisem

Podczas międzynarodowego meczu w podnoszeniu ciężarów między Stocznikiem Gdańsk i bułgarską drużyną Weliko Tyrnowo, startujący poza konkursem Roman Wasowski (Lechia Gdańsk) ustanowił dwa rekordy Polski seniorów w wadze średniej. W dwuboju uzyskał on 325 kg, poprawiając o 2,5 kg dotychczasowy rekord, a w rwaniu poprawił rekord również o 2,5 kg, osiągając 145 kg.

Mecz Stocznikowie Gdańsk (II liga) — Weliko Tyrnowo (wice mistrz Bułgarii), zakończył się minimalnym zwycięstwem Bułgarów 5:4.

Po raz trzeci z rzędu znakomita tenisistka amerykańska Chris Evert została wybrana najlepszą kobietą rakietą roku w plebiscycie ekspertów, organizowanym przez ukazujący się w Nowym Jorku miesięcznik „World Tennis”. 22-letnia Chris Evert z Floreidy wygrała 44 turnieje spośród 62 w jakich wystąpiła w roku 1976. Drugie miejsce w plebiscycie zajęła Australijka Evonne Goolagong, a trzecie Brytyjka Virginia Wade.

W tych samych miastach odbędą się także turnieje o utrzymanie się w II lidze, lecz tylko zwycięzcy tych turniejów w niej pozostaną. Pozostałe ze spółki opuszczają II ligę.

W Brzegu Opolskim walczyć będą: Górnik Radlin, Start Elbląg i Moto Jelcz, natomiast w Krakowie Wisła Kraków, Gwardia Zielona Góra i Sokół Piła. (PAP)

Piłkarze

Porażka Lecha

Kolejną sensację sprawili występujący w rozgrywkach klasy międzywojewódzkiej piłkarze z Łódzkiego Orła, którzy wczoraj na własnym boisku pokonali w 1/8 finału Pucharu Polski pierwszoligowego drużynę poznańskiego Lecha 2:1 (2:1).

Bramki zdobyli: dla Orła — Karbowski 2 (w 4 i 38 min.) honorowego gola dla Lecha uzyskał w 33 minucie Szpakowski.

Spotkanie prowadził F. Krawczyk z Katowic.

Lech: Zakrzewski, Nowak, Szewczyk, Barczak (Milewski), Grzeskowiak, Napierała, Grobelny, Kasalik, Szpakowski, Chojnacki, Justek.

Orzeł: Pokrywka, Marczak, Lęk, Szewczyk, Rusek, Sotyn, Dziwisz, Drewnowicz, Polańczyk, Staliński (Komorowski), Karbowski, (Switkowski).

Piłkarze Orła trenowani przez byłego czołowego zawodnika mistrzowskiej drużyny LKS — St. Barana sprawili kolejną niespodziankę w rozgrywkach pucharowych.

Przypomnijmy, że w 1/16 PP odprawił jedenastkę chorzowskiego Ruchu.

Mecz nie należał do ciekawych spotkań. Łódzka drużyna czując respekt przed przeciwnikami poza nielicznymi akcjami, z których dwie zakończyły się zdobyciem bramek, ograniczała większość pozycji do skutecznego — jak się okazało — murowania własnej bramki. Mimo to piłkarze Lecha nie zdołali zmusić do kapitulacji bramkarza Orła — Pokrywki.

Do wyróżniających się zawodników w Lechu należał Chojnacki, który kilkakrotnie zainicjował dość śmiałe akcje ofensywne, kończące się jednak na przedpolu bramki Orła. Doskonałe sytuacje do uzyskania wyrównującej bramki zaprzepaścili m. in. Kasalik w 87 minucie oraz Milewski w 70 min., który w drugiej połowie spotkania zastąpił Barczaka.

Obserwując grę Lecha można było wysnuć wniosek, że mając dość kłopotów pierwszoligowych piłkarze poznańskiej drużyny nie chcieli brać sobie na głowę zmartwienia związanego z ewentualnym awansem w rozgrywkach o Puchar Polski.

WIESŁAW WRÓBEL

I. Szewińska

na czwartym miejscu w ankiecie AFP

Redakcja sportowa Francuskiej Agencji Prasowej (AFP) opublikowała wyniki plebiscytu na „sportowców roku 1976”. Rekordzistką świata i mistrzynią olimpijską w biegu na 400 m. Polka Irena Szewińska sklasyfikowana została na 4 miejscu wśród najlepszych sportsmenów świata. Pierwsze miejsca wywalczyli w tej wysokości ankiety rumuńska gimnastyczka Nadia Comaneci oraz kubański lekkoatleta Alberto Juan torrena.

Oto dziesiątki najlepszych sportowców świata według AFP. KOBIECY: 1. N. Comaneci (Rumunia) — gimnastyka; 2. K. Ender (NRD) — pływanie; 3. R. Mittermaier (RFN) — narciarstwo; 4. I. Szewińska (Polska) — lekkoatletyka; 5. T. Kazankina (ZSRR) — lekkoatletyka; 6. A. Richter (RFN) — lekkoatletyka; 7. I. Rodnina (ZSRR) — łyżwiarstwo figurowe; 8. C. Evert (USA) — tenis; 9. N. Kim (ZSRR) — gimnastyka; 10. S. Young (USA) — łyżwiarstwo szybkie i kolarstwo.

MĘŻCZYŹNI: 1. A. Juntorena (Kuba) — lekkoatletyka; 2. L. Viren (Finlandia) — lekkoatletyka; 3. J. Naber (USA) — pływanie; 4. I. Stenmark (Szwecja) — narciarstwo; 5. E. Tabarly (Francja) — żeglarskość; 6. J. Hunt (W. Bryt.) — automobilizm; 7. B. Jenner (USA) — lekkoatletyka; 8. N. Andrianov (ZSRR) — gimnastyka; 9. F. Maertens (Belgia) — kolarstwo; 10. B. Borg (Szwecja) — tenis. (PAP)

KRONIKA DNIA

SESJA ODDZIAŁU PAN

W Sali Malinowej Pałacu Działalności w Poznaniu odbyła się wczoraj sesja Zgromadzenia Ogólnego poznańskiego Oddziału PAN. Referat o upowszechnianiu nauki w działalności Polskiej Akademii Nauk jako instytucji i korporacji uczonych wygłosił prezes Oddziału PAN w Poznaniu prof. dr Gerard Labuda. Omówił on różne formy popularyzacji wiedzy, upowszechniania i udostępniania wszelkiego rodzaju odkryć, innowacji oraz twórczych i oryginalnych rozwiązań. Uczestnicy sesji wysłuchali komunikatów o upowszechnianiu nauki w działalności oddziału PAN i towarzystw naukowych. (zr)

PRZEGLĄD FILMÓW SPOŁECZNO-POLITYCZNYCH

W poznańskim kinie studyjnym „Muza”, projekcja radzieckiego filmu „Premia” zainaugurowano wczoraj III Przegląd Filmów Społeczno-Politycznych — imprezę zorganizowaną przez wojewódzkie placówki Uniwersytetu Robotniczego ZSMP, Okręgowe Przedsiębiorstwo Rozpowszechniania Filmów oraz redakcję „Gazety Zachodniej”. W programie przeglądu są m. in. takie pozycje współczesnej polskiej i obcej kinematografii, jak „Blizna”, „Seksja specjalna”, „Ludzie godni szacunku” oraz „Oddział”. (kos)

„Interbiuro 76”

Urządzenia biurowe na obwodach scalonych

W handlowej ofercie wystawców zagranicznych na Między narodowym Salonie Techniki Biurowej „Interbiuro-76” znalazły się urządzenia techniki obliczeniowej, maszyn i wyposażenie biurowe oraz systemy automatyzacji różnego typu prac projektowych.

Kombinat „Zentronik” z Niemieckiej Republiki Demokratycznej prezentuje w Poznaniu elektroniczny automat obrachunkowy Daro-385. Wykonuje on wszystkie typowe prace rozliczeniowe w księgowości finansowej, rachubie plac, rozliczaniu kosztów oraz planowaniu zbytu. Równie interesująca jest dziurkarko-drukarka Daro 415 S, elektronicznie przetwarzająca dane.

Zakład Techniki Obliczeniowej z Budapesztu oferuje m. in. maszynę matematyczną Videoton JS-1010, która przetwarzając dane na przykład steruje procesami przemysłowymi i wykonuje obliczenia naukowo-techniczne.

Francuska firma Adressopresse, specjalizująca się w produkcji maszyn biurowych, wystawia m. in. automatyczne urządzenie do adresowania kopert, wykazów i spisów, a także maszynę do automatycznego cięcia oraz układania dokumentów.

Wystawcy z Republiki Federalnej Niemiec demonstrują tak zwany ormigowy system dokumentacji, a na stoisku firmy Adressograph Multigraph są fotokopiarki, maszyny offsetowe, maszyny do składu fotograficznego i sortujące. (pik)

KOMUNIKAT TOTALIZATORA SPORTOWEGO

PP. Totalizator sportowy zawiadamia, że w zakładach piłkarskich z 27/28 ubm. stwierdzono:

Liga polska: 10 rozw. z 13 traf. — wygr. po ok. 19 500 zł., 381 rozw. z 12 traf. — wygr. po 517 zł., 3703 rozw. z 11 traf. — wygr. po 53 zł., 18 734 rozw. z 10 traf. — wygr. po 10 zł.

Liga angielska: 4 rozw. z 13 traf. — wygr. po ok. 105 500 zł., 163 rozw. z 12 traf. — wygr. po ok. 2500 zł., 2412 rozw. z 11 traf. — wygr. po 175 zł., 17 181 rozw. z 10 traf. — wygr. po 24 zł.

Mały Lotek

LOSOWANIE I
10, 21, 22, 24, 25
Końcówka banderoli 110824

LOSOWANIE II
1, 4, 17, 21, 31
Końcówka banderoli 979809

Express — Lotek

20, 29, 30, 31, 34

Przypominamy o zakupach zimowych i upominkach z okazji „Mikołaja”!

4 GRUDNIA W WOLNĄ SOBOTĘ

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu Wewnętrznego

ZAPRASZA DO ZAKUPU:

ODZIEŻY, ARTYKUŁÓW DZIEWIARSKICH, POŃCZOSZNICTWA, TKANIN, OBUWIA, ARTYKUŁÓW DEKORACYJNYCH, MEBLI, ODBIORNIKÓW RADIOWYCH I TELEWIZYJNYCH, SPRZĘTU ZMECHANIZOWANEGO, ZABAWEK, SPRZĘTU SPORTOWEGO, ARTYKUŁÓW PAPIERNICZYCH, WYROBÓW JUBILERSKICH I FOTOOPTYCZNYCH.

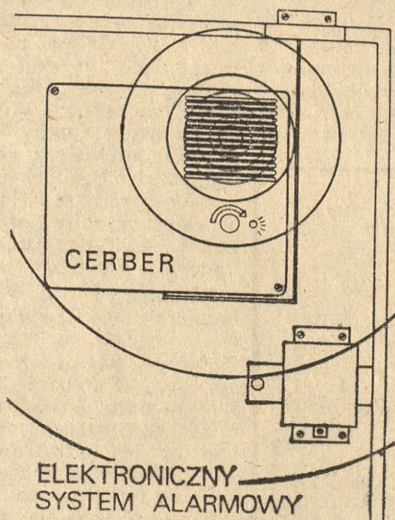
SKLEPY I ZAKŁADY USŁUGOWE BĘDĄ OTWARTE OD GODZ. 11 — 17

w POZNANIU na ciągach handlowych (ul. Głogowska do Hetmańskiej, Dąbrowskiego do Polnej, Dzierżyńskiego do Hetmańskiej, na Starym Rynku i ulicach przyległych), oraz na terenie województwa poznańskiego.

KIERMASZE W HALACH MTP NR 8 i 22 — OD GODZ. 9 — 14.

SKORZYSTAJ Z OKAZJI!

5257-K1

NOWOŚĆ! NOWOŚĆ! NOWOŚĆ!

SKUTECZNIE PILNUJE DOMU, GARAŻU,
CAMPINGU — PRZED WŁAMANIEM

„CERBER”

ELEKTRONICZNY SYSTEM ALARMOWY

W CENIE 720,— ZŁ

DO NABYCIA

w sklepach radiowo-telewizyjnych WPHW
Oddział Obrotu Artykułami Wyposażenia
Mieszkań w Poznaniu.

NOWOŚĆ! NOWOŚĆ! NOWOŚĆ!

5251-K1

UWAGA — ZAOPATRZENIOWCY!

WIELKOPOLSKIE ZAKŁADY
TELEELEKTRONICZNE „TELKOM - TELETRA”

Poznań, ul. Bułgarska 67/73

przy współudziale

Centrali Obrotu Maszynami i Surowcami „BOMiS”
Oddział w Poznaniu, ul. Skoczowska 19

i Kombinatoru Gospodarki Parkiem Obrabiarkowym
„Ponar - Remo” — ekspozytura w Poznaniu

ORGANIZUJĄ

GIEŁDĘ MATERIAŁOWO - MASZYNOWĄ

w dniach od 7—8 grudnia 1976 r. — dla jednostek gospo-
darki uspołecznionej

oraz od 8—9 grudnia 1976 r. — dla indywidualnych od-
biorników

w godzinach od 9—16

w lokalu Wielkopolskich Zakładów Teleelektronicznych —
„Telkom - Teletra” — Poznań, ulica Bułgarska 67/73 —
dojazd autobusem nr 77 z ul. Świerczewskiego

— przy kinie Bałtyk

NA GIEŁDZIE OFEROWANE BĘDĄ:

materiały zaopatrzeniowe będące w posiadaniu Wiel-
kopolskich Zakładów Teleelektronicznych, oraz mate-
riały zgłoszone do zagospodarowania w Centrali Obro-
tu Maszynami i Surowcami „BOMiS” oraz „Ponar-
Remo”. W szczególności oferowane będą materiały
i wyroby przemysłu elektronicznego, materiały hutni-
cze, metalowe, chemiczne, elektryczne, budowlane,
papiernicze, opakowania różne, armatura przemysłowa
oraz poprodukcyjne odpady użytkowe papieru
tektury i żelastwa użytkowego, łożyska, maszyny
i urządzenia.

ZYCZYMY ZAWARCIA POMYSŁNYCH TRANSAKCJI!

ORGANIZATORZY

5179-K1

4 GRUDNIA — WOLNA SOBOTA!

WSZELKICH ZAKUPÓW PROSIMY DOKONAĆ DO PIĄTKU

W PIĄTEK,
3 grudnia br.

W SOBOTĘ,
4 grudnia br.

— sklepy dyżurne

— wszystkie sklepy spożywcze i z artykułami prze-
mysłowymi czynne będą w normalnie obowiązują-
cych godzinach pracy,

— sklepy spożywcze, w tym mięsne, rybne, drobiar-
skie, warzywno-owocarskie, garmazeryjne i deli-
katesowe — czynne będą w godz. 7—13;

— sklepy monopolowe czynne będą w godz. 10—14;
sklep nr 729 Osiedle Powstań Narodowych,
sklep nr 63 ul. Czerwonej Armii 42
czynne będą w godz. 13—20;

— sklepy przemysłowe Wojewódzkiego Przedsię-
biorstwa Handlu Wewnętrznego w centrum han-
dlowym oraz na St. Rynku i ulicach przyległych
czynne będą w godz. 11—17

— kiermasze w hali nr 8 i 22 MTP
czynne będą w godz. 9—14

— PDT „Okraglak”, SDH „Alfa”, DHU „Arged”
— czynne będą w godz. 9—16

— DH „Junior”, DH „Centrum”
czynne będą w godz. 11—17

W NIEDZIELĘ,
5 grudnia br.

— sklepy dyżurne

— SDH „Alfa” czynny będzie w godz. 9—16;
nr 729, Osiedle Powstań Narodowych,
nr 6, ul. Walki Młodych 6 (Kopernik),
nr 118, ul. Dąbrowskiego 41a,

— czynne będą w godz. 9—14,
nr 525, ul. Dzierżyńskiego 146,
czynny będzie w godz. od 14—20.

Praca

Przyjmę krojczego lub
krojczynie wraz z szyciem
do konfekcji dziecięcej
za dobrym wynagrodzeniem. Oferty „Pra-
sa” Grunwaldzka 19 dla 6296g

Kupno • Sprzedaż

Kupię betoniarke nową
lub używaną 150 l. Stan-
kiewicz, Słupca, ul. Sien-
kiewicza 3, tel. 93. 1382p

Kupię plakaty o peps-
Oferty — „Prasa”, Grun-
waldzka 19 dla 6298g.

Sprzedam kożuch damski,
męski nowy. Słowackiego
25 m. 11, po godz. 17. 8939g

Futro damskie czarne
męskie sprzedam. Po-
znań, 23 Lutego 5 m. 10,
po godz. 18. 8797g

Sprzedam jadalnię de-
bową z zegarem stojącym.
Przybylska, Puszczyko-
wo, Poznańska 76 m. 1,
po godz. 16. 8972g

Sprzedam wyjątkowo ta-
ni minikalkulator 18-
działaniowy i 30-działani-
owy (kwit celny, wycena),
Grottera 13 m. 8, po
godz. 17. 7278g

Sprzedam betoniarke 150
l. Stanisław Kwiatkowski,
Gutowo Małe, koło
Wrześni 62-300. 1383p

Samochody

Sprzedam „Syrenę” 104—
rok 1971, tel. 47-893, po
godz. 18. 8015g

Z powodu wyjazdu sprze-
dam Fiat. Gostyń, Mar-
chelewskiego 29. 7620g

Sprzedam Skodę 100 S
1970 r., pierwszy właściciel,
tel. 20-33-92, po godz. 17. 8574g

Lokale

Kupię lub wydzierżawię
pomieszczenie nadające
się na lokal handlowy w
centrum Poznania. Oferty
„Prasa” Grunwaldzka
19 dla 4643gpr.

Zamienię mieszkanie sa-
modzielne, 3-pokojowe
komfortowe z telefonem,
stare budownictwo, ogrze-
wanie akumulacyjne na 2
pokoje — pokój z
kuchnią lub kawalerkę.
Oferty „Prasa” Grunwal-
dzka 19 dla 8759g.

Dwie pracujące, członki-
nie SM poszukują pokoju
od stycznia nieumeblowa-
ny. Ferrytanie wykluczo-
ne. Oferty „Prasa” Grun-
waldzka 19 dla 8758g.

Specjalność tapetowanie
pomieszczeń Karol Pło-
karz Matejki 54 m. 2, te-
lefonu nie posiadam. 7526g

Cyklinowanie, lakierowa-
nie parkietów, podłóg tel.
67-34-40, po godz. 17, La-
godzki. 8535g

Czyszczenie, trzepanie dy-
wanów, mebli tapicerowa-
nych na miejscu u
klienta, tel. 454-69 rano,
wieczorem — Łukomska. 8747g

Matrymonialne

Biuro Matrymonialne —
„Małżeństwo” 61-707 Po-
znań, Libelta 29, poleca
swoje usługi w kojarze-
niu małżeństw. Czynne
godz. 15—19. 5606g

Nauczycielka 50-letnia po-
siadająca domek z ogro-
dem pozna pana. Cel ma-
trymonialny. Oferty „Pra-
sa” Grunwaldzka 19 dla
5782g.

Kawaler, 24-letni, spokoj-
ny 175 cm, wykształcenie
średnie budowlane, po-
zna pannę uczciwą z mie-
szkaniem. Cel matrymo-
nialny. Oferty „Prasa”
Grunwaldzka 19 dla 5814g.

Magister, 27-letnia, zgrab-
na posłubi kulturalnego
kawalera. Oferty „Prasa”
Grunwaldzka 19 dla 5821g.

Poznajmy się proponuje
34-letni rozwiedziony. Cel
matrymonialny. Oferty
„Prasa” Grunwaldzka 19
dla 5996g.

Licytacje

Urząd Miejski Wydział Finansowy Ekspozytura
Stare Miasto — działając na podstawie art. 103
ustawy z dnia 17. VI. 1966 r. (Dz. U. nr 24, poz.
151) — ogłasza

PUBLICZNA LICYTACJĘ
samochodu osobowego marki „Warszawa
M-20” — cena wywołania 27.000,— zł.

Licytacja odbędzie się w dniu 11 grudnia
1976 r. o godz. 11, przy ul. Częstochowskiej 20.
Samochód można oglądać w dniu licytacji od
godz. 10.30—11.

5299-K1

Dnia 26 listopada 1976 roku, zasnęła w Bogu
po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 73
nasza najdroższa siostra, ciocia, kuzynka i
szwagierka, śp.

ANIELA JANKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 2 grudnia o godzi-
nie 13.40 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pograżona

RODZINA

ul. Mostowa 33.

3294-U3pr

Dnia 30 listopada 1976 roku, zmarł po długich
i ciężkich cierpieniach, namaszczony Olejami
św. mój najdroższy i nigdy niezapomniany mąż,
ukochany ojciec, brat, teść, dziadziś, szwagier
i wujek, przeżywszy lat 63, śp.

EDMUND WŁASNY

Pogrzeb odbędzie się dnia 3 bm. o godz. 10.30
na cmentarzu górczyńskim.

W głębokim smutku pograżona

żona z dziećmi i rodziną

Bułgarska 108 b m. 6.

8998g

† Dnia 28 listopada 1976 roku, zmarła nama-
szczona Olejami św. najdroższa prababunia,
największy przyjaciel naszej rodziny, śp.

MARIA ANIELA BEREZOWSKA

z domu Galdyńska

Pogrzeb odbędzie się 4 grudnia o godz. 12.50
na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pograżony

mąż z rodziną

Prosimy o nieskładanie kondolencji.
Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

3297-U3

Dnia 28 listopada 1976 roku, zmarła moja naj-
ukochańsza żona, nasza droga matka, teściowa
i babcia, przeżywszy lat 54, śp.

JANINA PLEBAŃSKA

z domu Kubiak

Pogrzeb odbędzie się 6 bm. o godz. 13.40 na
Junikowie.

W głębokim smutku pograżony

mąż z rodziną

Autobus podstawiony będzie o godz. 12.30

przy ul. Garbary 73 m. 14. 3298-U3

Dnia 30 listopada 1976 roku, zmarła nasza
najdroższa matka, teściowa, babcia i prababcia,
przeżywszy lat 85, śp.

ANNA SZKUDLAREK

z domu Klój

Pogrzeb odbędzie się dnia 3 bm. o godz. 15
na cmentarzu w Klekru.

W smutku pograżona

RODZINA

9052g

† Dnia 30 listopada 1976 roku, zmarła nagle
przeżywszy lat 57, moja kochana żona, nasza
mamusia, teściowa i babcia, śp.

FRANCISZKA MICHALSKA

z domu Szczęśniak

Pogrzeb odbędzie się 3 bm. o godz. 13 na
Miłostowie.

W smutku pograżona

RODZINA

ul. Warszawska 33 m. 1.
Prosi się o nieskładanie kondolencji.

3306-U3

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu
30 listopada 1976 roku, zmarł

EDMUND WŁASNY

długoletni członek naszej Spółdzielni.

W Zmarłym straciłmy serdecznego kole-
gę, wzorowego pracownika, człowieka szlachetnego
i dobrego towarzysza pracy.

Pogrzeb odbędzie się dnia 3 grudnia 1976 roku
o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

Rodzinie Zmarłego wyraży głębokiego współ-
czucia składają

Zarząd — Rada Zakładowa, Rada Spółdzielni
POP, i współpracownicy
Spółdzielni Pracy „Poloplast” w Poznaniu

3318K3

† W dniu 29 listopada 1976 roku, zmarła, opa-
trzona Sakramentami św., nasza najuko-
chańsza matka, teściowa, babcia, śp.

MAGDALENA IMASZEWSKA

z domu Świdarska

Pogrzeb odbędzie się dnia 3 grudnia br. o go-
dzinie 14 na cmentarzu na Miłostowie.

W głębokim smutku pograżona

RODZINA

ul. Rzezczańska 17 m. 1.

3307-U3

Dnia 28 listopada 1976 roku, zmarł nasz ko-
chany syn, brat i wujek, śp.

JÓZEF WOŹNY

Pogrzeb odbędzie się 4 bm. o godz. 10.15 na
Junikowie.

W smutku pograżona

RODZINA

ul. Matejki 65a m. 2.

3295-U3

TEATRY

POZNAŃ

OPERA — g. 19 „Trubadur”.
MUZYCZNY — g. 19 „Wesoła wdówka”.
POLSKI — g. 19 „Derby w pałacu”.
NOWY — g. 19 „Wijuny”.
LALKI i AKTORA — g. 17 „Tygrysek”.

KINA

CHODZIEŻ Noteć: „Chinatown” i „Na tropie sokoła”.
CZARNKÓW: „Nie ujdzie ci to płazem”.
GNEZNO Lech: „Ojciec chrzestny II”; Polonia: „Powrót tajemniczego blondyna”; „Ten cudowny piasek partyzanckich dróg”.
GOSTYŃ: „Noce widma”.
GÓRA: „Syn”.
GRODZISK: „Szczęśliwi”.
JAROCIN: „Piętaszek i Robinson”.
KALISZ Oaza: „Godziny grozy”; Stylowe: „Szczęśliwi”; Syrena: „Romans jakich wiele”; „Flap i Flap w Legii Cudzoziemskiej”.
KEPNO: „Gdyby Don Juan był kobietą”.
KONIN Górnik: „Klatka” i „Podróż Sindbada do Złotej Krainy”.
KOŚCIAN: „Cztery muszkieterowie”; „Niewierna żona”.
KROTOSZYN: „Brunet wieczorową porą”.
LESZNO: „Godziny grozy”.
NOWY TOMYSL: „Chinatown” i „Ale heca!”.
OBORNIK: „Znachor” i „Profesor Wilczur”.
OSTROW Roma: „Dzień szarańczy”; Słońce: „Klatka”.
OSTRZESZÓW: „Motylem jestem, czyli romans 40-latką”.
PILA Iskra: „Brunet wieczorową porą”.
RAWICZ: „Przygody Gerarda” i „Ostatni skok gangu Olsena”.
SŁUPCA: „Strach na wróble”.
SZAMOTUŁY: „Przygody Gerarda”.
SREM Słońce: „Tak szalona, że może zabić”; Klubowe: „Sugarland Express”.
SRÓDA: „Tragedia Posejdon”.
TRZCIANKA: „Papierowy księżyc”.
TUREK: „Od siedmiu wzwyż”.
WAŁCZ: „Jarosław Dąbrowski”.
WĄGROWIEC: „Tragedia Posejdon”.
WIERUSZÓW: „Podróż”.
WRZESNIA: „Trzęsienie ziemi”.
WSCHOWA: „Brunet wieczorową porą”.
ZŁOTÓW: „Od siedmiu wzwyż”.

RADIO

PROGRAM I: 8.10 Mel. naszych przyjaciół; 8.35 Bydgoski koncert; 9.05 Dla kl. III i IV (jęz. polski); „O królu Kalasarnym”; 9.30 Słynne zespoły ludowe; 10.08 Arie wokalne, arie instrumentalne; 10.30 Niezapomniane stronie; „Lalka” — pow.; 10.40 Jazz w duecie; 11.12 Rytmy barwy, nastroje z Łodzi; 11.30 Kielce na muz. antenie; 13.00 Konc. na 8 puzonów; 13.15 Dom i my; 13.35 Spotkanie z folklorem; 14.00 Co się wam w tej audycji najbardziej podoba?; 14.25 Człowiek i środowisko — gawęda; 14.30 Rytmy młodych; 15.10 Z polskiej fonoteki; 15.25 Z lekka muzyka przez lata; 16.06 U przyjaciół; 16.11 Antologia jazzu polskiego; 16.35 Estrada przyjaciół; 17.00 Radiokurier; 17.20 Parada polskiej piosenki; 18.00 Muz. i Aktualn.; 18.30 Twórcy polskiej piosenki; 19.15 Ork. PR i TV w Katowicach; 20.05 NUR — „Dom rodzinny i szkoła”; 20.25 Nowości płytowe; 21.15 Konc. żywcem; 22.20 Zespół „Konsonans”; 22.30 Rep. na zamówienie; 22.45 Minirecital piosenki; 23.10 E. Śnieżanki; 23.10 Korespondencja z zagranicy; 23.15 Wybitni artyści polscy — Pianista W. Kędra.

Wiadomości: 0.01, 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 12.05, 15, 16, 20, 21, 22, 23.

PROGRAM II: 7.45 W kręgu form tanecznych; 8.35 Dziesięciu wspaniałych — ludzie wielkiej gry; 9.00 G. Malcolm — solista i kameralista; 9.40 Tu Radio — Moskwa; 10.00 Kronika kultur.; 10.15 Konc. Orkiestry Kameralnej; 10.40 Nie ma marginesu; 11.00 Dla kl. VIII (wych. obywat.). Cykl: „Kim będę?”; 11.20 R. Schuman: „Nagrzeczona z Messyng” uwertura; 11.35 Chorozy weneryczne nadal groźne; 11.45 Od Tatr do Bałtyku; 11.50 Poradnia Rodzinka; 12.05 Czw. dobrych gospodarzy; 12.25 „U podnóża wielkiej twierdzy” gawęda; 12.45 Recital z nagrań skrzypczaki Kaji Dancowskiej; 13.35 Ze wsi i o wsi; 13.50 Retro w piosence; 14.10 Wieści, le pieśń, nowocześnie!; 14.25 Śpiewa Chór Radia i Telewizji Belgradzkiej; 15.00 Program dla dziewcząt i chłopców; 15.40 G. Warszawa Ork. PR i TV; 16.10 Trzy plusek dla urody; 16.25 Mel. z musicali; 16.40 Magazyn informac.; 16.50 RadioExpress; 17.00 W. Wagner: Wstępy do dramatu muzycznego „Parsifal”; 17.15 Nimb się książka ukazała; 17.20 „Totenbron” (fragm. pow. K. Truchanowskiego); 17.40 Radiolatoria — magazyn pop-naukowy; 18.00 Nowe nagrania radiowe — gra pianistka M. Korcek; 18.40 „Zieleń w górniczym górze”; 19.00 „Stołeczne aktualności muzyczne” pod red. J. Ekierta; 19.30 „Kwiatki do kufelka” — aud. satyryczna; 20.00 Dzieje motetu (aud. IX); 20.28 „Oczy szeroko rozwarły” — wiersze A. Czerwskiego; 20.38 A. Skrabina; II Symfonia c-moll op. 29; 21.50 Śpiewa Chór PR i TV we Wrocławiu; 22.10 Promenada — przegląd wydarzeń kulturalnych za granicą; 22.40 Muz. B. Szabelskiego — W 80 rocznicę urodzin kompozytora; 23.35 Co się

Leszczyńskie

Topnieją buraczane hałdy

W cukrowni kościańskiej żadnych duchów nikt nie widział — zapewnia dyrektor. Wszystko opiera się u nas o konkret, namacalne i widzialne: buraki — których jest trochę mniej niż przewidywali planiści; węgiel — który nie zawsze jest odpowiednio kaloryczny; mechanizmy — które, odpukać działają sprawnie. Jeśli redaktor chce szukać ducha w cukrowni, to prośbę bardzo, ale on rzeczy, że zjaw w fabryce nie ma.

Jest miarowy loskot podajników i krajalnic polkających z hałdy kolejne kwintale i tony buraków. Jest syk dyfuzorów i saturatorów, obłoki pary dobywające się z kadzi pełnych buraczanego soku wilgotny odór siarkowodoru za drugim czadziłem i mdła woń syropu przy blotniarkach. Fabryka drży od pędu wirówek do cukrzy, od miarowych składow sít do oczyszczania i sortowania kryształów cukru. Monotonny hałas kampanii tłumią dopiero piramidy 50-kilogramowych pełnych worów, ułożonych w kilkunastu warstwach w dwóch przepastnych magazynach, ledwie jeszcze znajdujących miejsce dla nowych por-

cji cukru, podawany co kilka sekund na rolkach taśmociąg. W księdze laboratoryjnej każdej kolejnej karta zamyka jedną dobę kampanii. 29 listopada — 64 dzień; ranie z laboratorium spreparowały specjalną zakładkę na minione karty, żeby się osłe uszy nie robiły. Kółka i podkreślenia dyrektorskiego ołówka świadczą o zauważonych nieprawidłowościach w poszczególnych etapach produkcji cukru. Co zauważono, zaraz poprawiono — na następnej zmianie zanotowane parametry już wracają do normy.

Większych problemów technicznych — jak dotąd — w kampanii roku 76 nie ma. Jest za to odpowiedni duch w zakładzie — a więc jednak duch! — Ludzie inaczej w tej kampanii przychodzą do pracy, niż w minionych latach. Są za dowoleni, bo widzą owoce swoich wysiłków w poprzednich trzech kampaniach, kiedy to trzeba było produkować cukier mimo trwającej przebudowy i modernizacji fabryki, kiedy musiały ze sobą współpracować wiekowe, wysłużone już maszyny z zupełnie nowymi agregatami, jeszcze niedotartymi, nierozpoznanymi w pełni przez obsługę. Rwały się tamte kampanie, załoga gubiła rytm i rozmach. Wolno toponiały buraczane hałdy na składowiskach.

A w tym roku jest inaczej. Przebudowa istotnych ciągów technologicznych została całkowicie zakończona. Wiele procesów zautomatyzowano. Ludziom na niektórych stanowiskach pozostała tylko rola kontrolerów. Spoglądają na pulpity sterownicze, wedle wskazań kolorowych lampek i wskaźników przyrządów kreca dźwignie, naciskają guziczki. Jeszcze dwa, trzy lata temu musieli oni biegać wokół kadzi buchających gorącym — łożami i innymi rzeczami narzędziami pomagali niedoskonałemu mechanizmowi. Obecnie za loga cukrowni całkowicie może się skoncentrować na głównym celu kampanii: zrobić jak najwięcej cukru ze skupionych buraków, przy jak najniższych stratach fabrykacyjnych i jak najniższych kosztach produkcji każdej tony cukru.

★

Pięć cukrowni leszczyńskich (w Kościanie, Górze, Gostyniu, Miejskiej Górze i Wschowie) pracuje bez poważniejszych zakłóceń. Jak ciężko sapiące lokomotywy ciągną bagaż kampanijnych problemów, głównie z transportem kolejowym związanych. Cukrownictwo to przede wszystkim transportochłonny i bardzo czuły na wszelkie zakłócenia w przewozach. Na czas musi otrzymać węgiel i koks, kamień wapienny i worki, potem buraki, buraki, buraki... zaraz potem muszą być odbierane z cukrowni wysoki i gotowy produkt — cukier. Tymczasem kolej nie potrafi punktualnie dostarczyć do leszczyńskich cukrowni tysięcy ton buraków z województwa górzowskiego, nie podsta-

wia też dostatecznej ilości wagonów pod cukier. W cukrowni w Górze — posiadającej najmniejszy magazyn wyrobów gotowych — nie ma już gdzie przechowywać cukru. Dzierżawionymi ciężarówkami do dzierżawionych chłopskich stodół.

Trudności PKP boleśnie trafiają rykoszetem w cukrownie. Ale te kłopoty nie są niespodzianką dla cukrowników i jeśli tylko nie nastąpią jakieś „dramatyczne” „wykolejenia” w technologicznym łańcuchu produkcji cukru, to potrafią oni uporać się z tymi codziennymi, było nie było, przykrościami. Załogi tych pięciu leszczyńskich „słodkich” fabryk mobilizuje do solidnej pracy szczególny rytm, zapal, impet i determinacja — właśnie duch kampanii.

T. T.

W Kłodawie, Koninie, Turku, Wapnie

„Barbórka”

wielkopolskich górników

„Barbórka” — 4 grudnia będzie dniem odświętnym i w 4 wielkopolskich miastach — Kłodawie, Koninie, Turku i Wapnie, które od lat związane są z górnictwem.

We wszystkich tych ośrodkach obchody „Barbórki” zaczęły się kilkunastu dni wcześniej. Trwają spotkania z emerytami i rencistami. Górnicy odwiedzają młodzież w szkołach i przedszkolach. Stalym elementem obchodów są też akademie, na których podsumowuje się wyniki ostatnich miesięcy oraz nagradza najlepszych górników.

W kopalni soli „Kłodawa” w Kłodawie w województwie konińskim tegoroczne święto wiąże się z niedawno obchodzonym 25-leciem kopalni, oraz wydobywaniem 10-milionowej to-

ny soli. Dobra praca tamtejszych górników i wzrost zapotrzebowania na tę kopalinę spowodował decyzję o dalszej rozbudowie kopalni. Również uroczyste obchody będą „Barbórka” górnicy Kopalni Soli w Wapnie.

Z wyjątkowymi wydarzeniami związane jest tegoroczne górnicze święto w Kopalni Węgla Brunatnego „Adamów” w Turku. Na 40 dni przed terminem jej załoga zameldowała o wykonaniu planu rocznego dostarczając 330 000 ton węgla do pobliskiej elektrowni. 4 grudnia zaś ruszy, na 4 miesiące przed terminem, kopalnia zbierająca nadkład na powstającej nowej odkrywczej „Władysławów”. Obchody „Barbórki” zaczęły się w Turku już 22 listopada spotkaniami górników z młodzieżą szkolną. W samą zaś „Barbórka” ulicami miasta przemarszują górnicy z orkiestrą, zbiorą się na akademii, po której przewidziano koncerty i zabawy.

Również konińscy górnicy bawić się będą i świętować na wiele sposobów. 3 grudnia w Koninie trwać będzie capstrzyk górnicy. O godzinie 17 w tym samym dniu przewidziany jest pokaz ognia sztucznych. Nie obędzie się bez tradycyjnych „krupnioków”, „karczmy piwnej” no i skoku przez kurę — czyli pasowania na górnika. (woj.)

Świąteczny kiermasz czerniejewskiej GS

Tradycyjnie, na krótko przed gwiazdką, Gminna Spółdzielnia w Czerniejewie (woj. poznańskie) urządza kiermasz świąteczny. Urzyskiwane na nim każdorazowo obroty świadczą o udanych zakupach klientów, którzy przyjeżdżają tam z odległych nawet miejscowości Wielkopolski. Kolejny taki kiermasz odbędzie się w najbliższą sobotę i niedzielę w domu Spółdzielni Kombinat PGR w Żydowie. Zarząd czerniejewskiej GS zapowiada dobre zaopatrzenie wszystkich stoisk, a także pokaz (w niedzielę) mody na sezon jesienno-zimowy. (bop)

Z rozważą — na drodze

Jesienno-zimowa aura pełna jest niespodzianek — większość z nich wskazuje z pewnością z góry można przewidzieć: mgły, śnieg, gołoledź nie są w naszych warunkach klimatycznych zaskoczeniem. Dlatego właśnie w tym okresie wymagana jest od kierowców szczególna ostrożność i rozważa, świadomość pełnej odpowiedzialności za życie i zdrowie własne, współpasażerów oraz innych użytkowników dróg. Do najczęściej notowanych przyczyn wypadków należą: nadmierna prędkość, nieprzebieżanie pierwszeństwa przejazdu oraz lekceważenie znaków drogowych, niecierpliwość, pieszych i kierowców, a także zły stan techniczny pojazdów (wadliwie działający układ hamulcowy, kierowniczy, oświetlenie). Milicja i społeczni inspektorzy (na zdjęciu) przeprowadzają na drogach systematyczne kontrole w trosce o nasze wspólne bezpieczeństwo, niemniej apelujemy do wszystkich kierowców o wzmożenie samokontroli, w dobrze pojętym interesie własnym i ogólnym. (res)

Fot. — H. Kamza

Laureaci konkursu

„Rewolucja Październikowa w literaturze”

Publikujemy pełną listę nagrodzonych w konkursie organizowanym przez Zarząd Wojewódzki Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej w Poznaniu, Przedsiębiorstwo Państwowe „Dom Książki” oraz redakcję „Głosu Wielkopolskiego” z okazji 59 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Nagrody książkowe otrzymują: „Jeszcze raz o sztabie generalnym w latach wojny”: Aleksandra Książek i Longina Frankiewicz — Poznań, Genowefa Bronis — Lisewo, Jerzy Jabłoński — Toporów, Mirosław Ptaszyk — Środa, „W sztabach i na frontach”: Paweł Smyt i Magda Rutkowska — Luboń, Roman Kęciński — Buczec Wielki, Mirosław Hampel — Września oraz

Krystyna Baranowska — Poznań; „Gorący śnieg”: Ewa Stryszowska, Jarosław Władysław, Iwona Matuśzak, Grażyna Szurkowska, Teresa Holog — wszyscy Poznań, Zofia Dziubek — Ciemierowo, Paweł Winięcki — Śrem, Olga Lonka — Nekla, Grażyna Ruta — Dziadowo, Łucjan Braciszewski — Czarnków; „Powrót”: Jarosław Szczepański, Ireneusz Skrzypczyński, Alicja Ptaszyńska, Wojciech Klauza, R. Baranowska, Eugeniusz Janusz, Maria Grus — wszyscy Poznań, Małgorzata Mikołajewska — Lisewo, Paweł Bąkowski — Luboń, Robert Maćkowiak — Swarzędz; „Dom u ostatnich dróg”: Ryszard Klara, Katarzyna Kamprowska, Michał Baranowski, Tomasz Niedźwiecki, Krzysztof Hellasz — wszyscy Poznań, oraz Maria Kowalak — Luboń, Anna Hankowska — Rogoźno, Anna Drozdowicz z Wągrowca, Marek Demski — Chwałkowo, Janusz Kuslak — Książ; „Zmartwychwstanie”: Arletta Jakubowska, Alina Sulińska, Jarosław Łopaczewski, Leszek Filipiak, Marek Gałęzowski — wszyscy Poznań, Regina Andrzejewska i Włodzimierz Bernacki — Stęszew, Helena Kurowska — Zamysław, Małgorzata Tulisza — Buk i Alicja Biesińska — Kościan; „O pierwszej, ekscelencjo”: Robert Borucki, Roman Skierski — Poznań, Krzysztof Kęciński — Buczec Wielki, Jadwiga Abramczuk — Turek, Ryszard Ratajczak — Luboń; „Młoda Gwardia”: Małgorzata Ratajczak — Poznań.

znają, Barbara Molska — Ostrowie, Maria Biesińska — Kościan, Regina Szczepaniak — Śrem, Przemysław Hirschfeld — Września; „Stownik polsko-rosyjski”: Maria Ł. Kawicka, Artur Nowicki, Mariusz Pastusiak, Marek Szymański — wszyscy Poznań, Iwona Maciejewska — Radzewo, Agata Nowakowska i Anna Rączkiewicz — Śrem, Leszek Skorupiński — Luboń, Jolanta Majchrzak — Stęszew.

Wszystkie nagrody prześlemy pocztą. (—)

ODPOWIADAMY

Pelagia D., Krotoszyn — Odpowiadając na list pani z 24. 11. br. donosimy, że Dyrekcja Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej mieści się w Poznaniu, przy ul. Dąbrowskiego 30. (4381)

Zonia K., Skoki — Jeżeli pani nie ma lodówki, a chce przechować mięso w stanie świeżym, należy je zawinąć w czystą ściereczkę zamoczoną lub mocno skropioną octem. Następnie trzeba cały pakunek włożyć do woreczka foliowego lub zawinąć w ceratę. (4211)

Krystyna G., Smigiel — Chcąc zwalczyć nieprzyjemne skutki pojenia się, konieczne jest skrupulatne przestrzeganie higieny osobistej. Miejsca silnie pocące się dobrze jest myć mydłem formalinowym. W sklepach perfumeryjnych znajdzie pani dezodoranty jak choćby „Non-odoro”. Poza tym warto zasięgnąć porady lekarza. (4321)

„GŁOS WIELKOPOLSKI”, przedstawiciele w województwach:

KALISZ: Bogdan Pardus, ul. Kazimierzowska 4, tel. 36-89.
KONIN: Wojciech Piłowski, ul. Tuwima 1, tel. 247-63.
LESZNO: Tomasz Talarczyk, ul. Słowiańska 39, tel. 28-25.
PILA: Zygmunt Narkiewicz, pl. Staszica 1, tel. 29-12.

TELEWIZJA

PROGRAM 1: 6 — TTR — Chemia: „Dysocjacja elektrolityczna”,

PROGRAM IV: 6.45 Radioex-